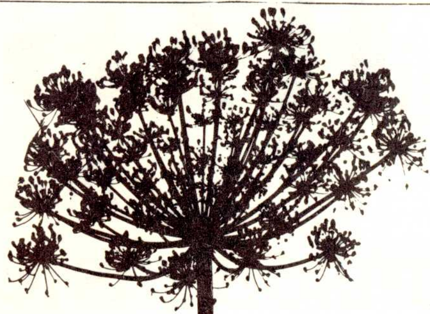
Kr. 3,50

BINDE-LEDDET

ELEVORGAN VED
STONGLANDET SKOLE
9392 Stonglandseidet

MARS 1974

ORDET og Bindeleddet

Vi skal ikke gjøre en sak større enn den er, men angrep på en skoleavis er betenkelig når det kommer fra skolestyremedlemmer og på de premissene som er nevnt i angrepet på Bindeleddet.
En skoleavis er underlagt vanlige presse-etiske normer, samtidig som det gjelder en rekke skrevne og uskrevne regler og usagte retningslinjer. Slik må det være for en skoleavis der en styrer og noen lærere påtar seg en stor del av ansvaret for en trykksak som elever hovedsåklig skal skape.

Bindeleddet er blitt en elevavis med profil utad og med engasjement i samfunnsspørsmål. Den er en forlengelse av klasserommet, av undervisningens siktemål: Å bidra til samfunnsengasjement og politisk bevissthet. Med politisk bevissthet må jeg få understreke hva jeg mener: Undervisningen må gis på en slik måte, og stoffet velges på en slik måte, at elevene får tenke gjennom det som har skjedd og det som skjer omkring oss. Da kan de ta standpunkt, da kan de i sin tid være med og føre samfunnet videre mot en framtid. Dersom ikke skolen greier å skape interesse for dagens samfunn blant elevene, da har skolen sviktet en av sine viktigste oppgaver. Vi har mange nok som er lunkne og holdningsløse mennesker i forhold til sitt eget lokalsamfunn. Det er på tide av vi gjør et stoffvalg i skolene som styrker de nære ting - til hjelp for de som skal styre kommunene etter oss.

Samfunnsfagene skal nettopp aktualisere problemer i det miljøet som omgir oss, både nær og fjernere. Men først og fremst bør vi drive undervisning som plasserer oss selv i en sammenheng: skolen - bygda - landsdelen - landet osv. Da må samfunnsfagene ta opp det nærliggende og gjøre et fiskebruk på Rødsand viktigere enn oljeriggene i Ekkofisk-feltet. Da må elevene få lov til å behandle lokalpolitiske stridsspørsmål som opptar dem.

Det skulle bare mangle!

Jeg leste nylig i et blad: "Visesang er distriktsutbygging." - Og sett i sin ytterste konsekvens er det rett. Slik er også Bindeleddet og alle våre små kulturaktiviteter distriktsutbygging som må vurderes på linje med andre aktiviteter, for de er en utfylling og en nødvendighet.

Nærsamfunnet kan bli en styrke for de unge, men da må de forstå at våre egne nordnorske bygdelag har verdier som må få leve videre. Slik har Bindeleddet en oppgave som det hittil har løst på en utmerket måte.

Har dere lagt merke til at dersom vi kommer nær nok, så kan et lite bjørkelauv dekke hele månen?

Men vi skal heller ikke glemme at et skittent vindu i stua hos oss kan fordunkle utsynet til alt utenfor veggene.

Jeg synes Bindeleddet har vært oppmerksom på bjørkebladet og vindusruta.

Beste hilsen
Hans Kr. Eriksen

BINDELEDDET
elevorgan ved
STONGLANDET SKOLE
9392 Stonglandseidet

Postgiro 3 69 20 68
Bankgiro 201.865
Nr. 1974 4. årg.

Redaksjonen:

6.klasse:
ELI ENOKSEN

7.klasse:
BØRGE ANDREASSEN
BILLY BENJAMINSEN
KNUT HOFSØY
INGRID IVERSEN
GEIR LARSEN
KÅRE NILSSEN
ÅSLAUG NILSSEN
AUD ROCHMANN

8.klasse:
HANNE KARI EDVARDSEN
GEIR JENSSEN
TOVE KARLSEN
TERJE NILSSEN
KRISTIN OLSEN
KNUT EINAR PEDERSEN
ODD ARNE STOKMO

Klasse 9B:
BEN BENJAMINSEN
KJELL ELISEUSSEN
PER HANSSEN
HEIDI TOBIASSEN

Klasse 9A:
ELIN ERIKSEN
KNUT ROAR HANSSEN
HELGE MAGNE ROCHMANN
KOLBJØRN RYDNINGEN
ANN HELEN STANGNES
ANNE SVENDSEN
KNUT JARL UTENG

Lærere:
TOR EGIL LUND
KJELL NERGÅRD

FORSIDEBILDET ER TATT AV HÅKON RYVOLL

Senen er fra Gubberennet på Solvang 10.febr. -74.

ROS OG RIS

Bindeleddets februarutgave har vakt røre i vide kretser. Særlig var det vårt EXTRA-nummer som opptok folk. Noen mente det var ulovlig politisk press, andre mente det var fint og positivt samfunnsengasjement.

BINDELEDDETS februarnummer endte faktisk som sak i SKOLESTYRET. Det var fru Judith Jakobsen fra Vangsvik som sendte et brev til skolestyret og ba om å få BINDELEDDET opp som sak. Hun mente at vi drev politisk press,

Vi repeterer her hva avisene sa om februarutgaven vår, samt Kjell Eliseussens referat fra det skolestyremøtet hvor BINDELEDDET ble behandlet.

Harstad Tidende 27. februar

«Bindeleddet» - Senja-skrift med ambisjoner

«Bindeleddet» heter en liten trykksak som kommer ut på Senja. Det er et elevorgan for Stonglandet skole og kommer ut i 700 eksemplarer.

Februarnummeret er i sin helhet viet debatten om viktige lokalpolitiske saker, med eldreomsorgen og sosialt arbeide i forgrunnen.

Bladet bringer klipp fra en artikkel i Harstad Tidende om sosialomsorgen i Tranøy, og utdrag fra flere aviser som omtaler planene for helsesenter i Lenvik. Hovedoppslaget er eldreomsorgen i Tranøy, og artikkelforfatteren gir uttrykk for stor spenning med hensyn til kommunestyrets behandling av eldreboliger. (Etter at bladet gikk i trykken har Tranøy kommunestyre med et flertall på 13 stemmer vedtatt å bygge de eldreboliger som det er behov for på Stonglandseidet, samtidig som det skal arbeides aktivt for å få et eget sykehjem).

«Bindeleddet» har spurt 217 personer om deres syn på eldreboliger og sykehjem. «Gallupen» viste at hele 214 av de forespurte mente at det burde bygges sykehjem i kommunen. Bladet har også intervjuer med distriktslege, helsesøster og sosialsjef om deres syn på utbyggingen av eldreomsorgen.

«Bindeleddet» byr seg frem som et samfunnsengasjert organ — og vi fester oss særlig ved at det er de eldres problemer som denne gang har vakt interesse og omtanke hos de unge utgivere av trykksaken. Vi tviler ikke på at de unge og entusiastiske «bladfolkene» på Senja vil finne nye og nødvendige oppgaver å gå løs på i sine kommende nummere. «Bindeleddet» vil nok komme igjen — og finne flere interesserte lesere.

F.V.

Nordlys TIRSDAG 5. MARS 1974

Samfunnsengasjert skoleavis

— Av Tore Skoglund —

Da de folkevalgte i Tranøy for ei tid sida benket seg for å debattere eldreomsorgen i kommunen, forelå et rykende ferskt ekstranummer av avisa «Bindeleddet», der nettopp spørsmålet om eldreboliger og sykehjem var tatt opp på bred basis. Til og med resultatet med kommentar fra en meningsmåling i sør-kommunen var tatt med i ekstranummeret.

Ikke lokalkjente lesere vil trolig trekke den slutning at «Bindeleddet» er en pågående lokalavis, med stort engasjement i de sakene som angår lokalsamfunnet. Nei! «Bindeleddet» er elevorgan som kommer ut hver måned ved Stonglandet skole på Sør-Senja. Dette hindrer imidlertid ikke avisa i å være samfunnsengasjert. Den tar opp saker til diskusjon, samtidig som den er et godt bindeledd mellom de forskjellige organer i skolen.

En skoleavis utenom det vanlige! Og tør vi påstå, den eneste skoleavisa i landet som hver gang kommer ut med 1000 kroner i overskudd.

UTMERKET SOM UNDERVISNING

Ca. 25 elever, derav 10 mer fast, og 2 lærere steller med utgivelsen av «Bindeleddet». En av lærerne, Kjell Nergård, har dette å si om skoleavisens funksjon:

— Jeg har alltid gått svanger med en idé som jeg nå mener å ha satt ut i livet. Nemlig: En avis som lages av de som er i skolen, både elever og lærere, og der lærerne er like mye engasjert som elevene, fungerer utmerket som undervisning.

Produksjonen er lagt inn i norskundervisningen, elevene bruker språket i praksis ved å løse meningsfylte oppgaver. Lærerne — her hos oss er det Tor Egil Lund og meg — rettleder elevene og hjelper dem med utformingen av artiklene i den grad det er nødvendig.

ALLMANNAMØTE TAR AVGJØRELSE

Når det gjelder selve produksjonen, har vi ikke noen redaktør. På et allmannamøte diskuterer vi neste avis, hvilke oppgaver vi skal gå løs på, og hvordan vi skal løse disse i praksis. Med hensyn til det ferdige produkt, så mener jeg vi holder et ganske høyt nivå, og avisen er blitt meget populær i denne delen av kommunen. En av grunnene til dette er vel også at de ordinære avisene har sviktet «grasrota» på en måte. Vi har naturlig nok langt bedre anledning til å gå i dybden i de sakene som opptar folk.

Men, her er man ved ett av faremomentene! Avisen må IKKE, la oss si, bli FOR god. Den må ikke distansere seg fra det miljøet den egentlig skal tjene, nemlig skolen. Og den må alltid være et produkt av elevene i ungdomsskolen, sier lærer Kjell Nergård.

BLE PREMIERT

I sterk konkurranse med elevorganer i lærerskoler og gymnas fikk som kjent «Bindeleddet» URA-mikrofonen for sitt november-nummer, og den har vakt oppmerksomhet i mange kretser langt utenom Tranøy. Avisene har også vært ensidig positiv i sin omtale av «Bindeleddet», og februarnummeret som kom ut for noen dager siden står på ingen måte tilbake for tidligere produkter. Her tar man blant annet opp primærnæringen — jordbruk, skogbruk og fiske — i Tranøy kommune, samarbeid skole — hjem, ruteforbindelsen Sør-Senja—Harstad osv.

Lærer Kjell Nergård: Vi må ikke bli for god. . . .

«Bindeleddet» er med andre ord et flott tiltak, som man får håpe har livets rett.

Skoleavis beskyldes for pressvirksomhet

«Ensidig behandling av eldreomsorgen i Tranøy»

«Nordlys» Finnsnes:

«Bindeleddet», skoleavisa ved Stonglandet skole i Tranøy som tidligere bare har fått ros, havner nå i skolestyret som sak. Og grunnen er ikke at man vil berømme den. Skolestyremedlem Judith Jacobsen spør i et brev om det er riktig av ei skoleavis å drive pressvirksomhet. Bakgrunnen er «Bindeleddets» ekstranummer om eldreomsorgen i Tranøy.

Det var dagen før forrige kommunestyremøte at den energiske, unge redaksjonen på Stonglandseidet kunne presentere ekstrautgaven, som utelukkende var viet den planlagte utbyggingen av eldreomsorgen i kommunen. En rekke personer ble intervjuet, blant annet representanter for helse- og sosialsektoren. En gallup om hvor eldreboliger i kommunen burde bygges, ble også presentert. Både intervjuobjekter og gallupen ga et tydelig svar på at boligene burde bygges på Stonglandseidet.

— Jeg vil ikke godta at ei skoleavis nyttes som pressmiddel i ei lokalpolitisk sak, sier skolestyremedlem Judith Jacobsen til «Nordlys». — Ekstranummeret som jeg stiller spørsmål om til skolestyret, er svært ensidig i behandlingen av spørsmålet om eldreomsorgen i Tranøy.

— Bør ikke elevene få ta opp politiske emner i skoleavisa?

— Lokalpolitiske stridsspørsmål bør den ikke ta opp. Ekstranummeret er et tydelig eksempel på at elevene har gått for langt.

— Vil De nekte «Bindeleddet» å komme ut?

— Nei, de tidligere utgaver har vært gode. Det jeg vil med mitt brev, er at det ikke i framtida må gis ut ekstrautgaver av den art som vi nylig fikk.

— Jeg har ikke noe imot at avisa vår blir tatt opp i skolestyret, sier Kjell Eliseussen, som er medlem av redaksjonen. — Vi ønsker reaksjoner på det vi skriver, og eldreomsorgen er ei sak som engasjerer hele kommunen. Vi fant det riktig å ta saka opp.

— Er det riktig av skoleavisa å ta opp brennbare saker?

— Det jeg absolutt. Vi bør skrive om ting som folk er opptatt av, og så får vi heller tåle behandling i skolestyret.

Bindeleddet oppe i skolestyret

KJELL ELISEUSSEN

På skolestyremøte 11/3 hadde Skolestyret oppe en sak angående skoleavisen vår. Opptakten til det hele var spørsmålet fra Judith Jacobsen om det er riktig av en skoleavis å drive hva hun kalte pressvirksomhet. Eller er det i det hele tatt rett av oss å ta opp lokalpolitiske emner. Det ble en livlig debatt som langt fra ble avsluttet på dette møtet.

I sitt første innlegg pekte Jacobsen på at skolen ikke måtte være med på å skape splittelse i kommunen. Flere i kommunen burde ha vært med. Hun tenkte da i første rekke på ekstranummeret vårt.

Som svar sa en av representantene fra "Bindeleddet" at vi ikke har kapasitet til å dekke nordkommunen. Dessuten har vi gjort flere henvendelser for å få kontakter f. eks. i Vangsvik uten at dette har lyktes oss. Videre sa han at saka selvfølgelig angår hele kommunen, og ei eventuell skjev holdning har ikke vært tilsiktet fra vår side.

På spørsmålet om hvilken hensikt vi hadde med å gi ut dette bladet gratis rett foran et kommunestyremøte svarte Kjell Nergård at dette ekstranummeret var temkt å være et tillegg til februarnummeret. Derfor var det gratis. Men i tillegg var salg ikke aktuelt på grunn av dårlig kvalitet da vårt trykkeri ikke var ordentlig innkjørt.

Som nevnt gikk kritikken ut på at vi hadde vært for ensidig. Det kom ikke fram noen motforestillinger, og de samme setningene gikk igjen i de 3 intervjuene med kommunens representanter. Dessuten ble det pekt på at de gamle burde ha blitt spurt. Til dette svarte "Bindeleddet" at vi fikk opplyst av helsesøstra i Lenvik at de gamle der iallfall ikke hadde tatt standpunkt. Derfor tok vi heller fagfolk på sosialsektoren.

Til "Bindeleddets" forsvar ble det sagt at alt samfunnsengasjement er politisk. Men så lenge avisen vår ikke tar partipolitisk standpunkt og holder seg innenfor lov og reglement, er det ikke noe å sette fingeren på.

"Bindeleddet"s representant sa til slutt at det ville komme ekstranummer om aktuelle saker helt til det eventuelt ble forbudt, og vi skal bestrebe oss på å la alle meninger komme fram.

Skolestyrets ble til slutt mot to stemmer at de ikke fant noen grunn til å gjøre forføyninger i forbindelse med "Bindeleddet".

Skoledirektøren i Troms

Skoledirektør Ragnar Stennes, som besøkte Stonglandet Skole tirsdag 12.mars.

Det egentlige ærende hans var å godkjenne tomta til den nye skolen i Skrolsvik. Men siden han var her i strøket, besøkte han like godt alle skolene i kommunen. Slik var det at BINDELEDDETS folk fikk han i tale.

Han er ganske ny i fylket, ble ansatt i august 1973, og har lyst til å bli bedre kjent i distriktet. Han hadde dessverre alt for knapp tid denne gangen til å sette seg inn i forholdene på den enkelte skole.

Skoledirektøren er departementets mann i fylket. Alle kommunene i landet har en skolesjef og et skolestyre. Over disse er en skoledirektør for hvert fylke. Han dekker grunnskolens klasser fra 1. til 10. skoleår.
I første rekke kontrollerer han at skolene blir drevet etter de godkjente lovene og gir veiledende råd. Skolekontoret har også pedagogiske konsulenter som gir råd o.l.
Saker som er vedtatt i skolestyret må godkjennes av skoledirektøren. Det være seg tilsetting av nye lærere eller bygging av nye skoler.

Fortsett side 11

Helsesøster Turid Botn:

Eget sykehjem

HELSESENTERET PÅ FINNSNES DEKKER IKKE TRANØYS BEHOV

Alle som har lest BINDELEDDETS februarnummer vet vel at det skal bygges eldreboliger på Stonglandseidet. La meg derfor først si at jeg synes dette er den beste måten å løse aldershjemsplassbehovet på. Boligene ser fine ut slik de er tenkt bygget. Det aller beste med ordførerens forslag er at de eldre får tilsyn av en hjemmesykepleier eller et annet menneske som skal bo sammen med de eldre. Jeg er glad for denne gode begynnelsen på eldreomsorgen i Tranøy.

I fellesmøte på Stonglandseidet 31.januar i år ble kommunen oppfordret til å arbeide videre med planer for sykehjem tilknyttet eldreboligene. Det er mange i Tranøy som ønsker eget sykehjem med tiden, og en av dem er jeg!

Foreløpig er det bestemt at vi skal ha ca. 20 sykehjemsplasser i Lenvik, i det nye sykehjemmet som skal bygges på Finnsnes. Jeg synes det tar lang tid før det skjer noe der borte. Men på fellesmøtet fikk vi vite at man tenker å starte bygginga av sykehjemmet på Finnsnes til høsten. Hvis så er tilfelle vil de komme i gang der borte før vi i Tranøy kan få til noe. Videre ble det sagt på fellesmøtet at dersom vi søkte fylket om å bli tatt med i helseplanen for Troms, ville vi komme svært langt nede på prioriteringslista. Det vil i så fall kunne gå mange år før vi kan tenke på å bygge eget sykehjem, samtidig som vi kan miste plassene våre på Finnsnes.

Dette gjør at vi nå er blitt enige om å vente til Lenvik er kommet i gang, dersom de starter til høsten som lovet.

Jeg tror nemlig at Lenvik om kort tid vil trenge alle plassene selv også dem som er avsatt til Tranøy Da vil tiden være inne for vår kommune når det gjelder bygging av eget sykehjem.

Så litt mer om oversikten som ass. fylkeslege Arne-Birger Knapskog utarbeidde over behovet for institusjonsplasser for eldre i Troms, og som ble nevnt i forrige nummer av dette blad:

Her er man gått ut fra eldreomsorgskomiteens innstilling II, hvor det framgår at behovet for plasser i aldershjem og sykehjem svarer til ca. 12½ % av befolkningen på 70 år og over. Prosenttallet er komiteen kommet fram til på grunnlag av egne undersøkelser. Dette tallet er lavere enn det som er funnet å gjelde for Oslo, og det er lavere enn det som brukes i Sverige og Finnland. Komiteen regner også med at av behovet for institusjonsplasser utgjør 2/3 sykehjemsplasser og 1/3 aldershjemsplasser.
For Tranøy ser tallene slik ut:

ÅR	SYKEHJEMS PLASSER	ALDERSHJEMS PLASSER	I ALT
1970	19	10	29
1980	20	10	30
1990	29	10	29

Behovet for institusjonsplasser i Lenvik de samme årene:

ÅR	SYKEHJEMS PLASSER	ALDERSHJEMS PLASSER	I ALT
1970	63	32	95
1980	72	36	108
1990	82	41	123

Vi ser av dette att allerede i 1970 hadde Lenvik behov for 95 institusjonsplasser for eldre. Sykehjemmet som er tenkt bygd skal ha ca. 80 plasser, derav skal 20 plasser tilhøre Tranøy.
Dersom tallene stemmer vil Lenvik få alt for lite plasser. Når sykehjemmet der er bygd mener ass. fylkeslege Knapskog at Røde Kors Sykestue på Finnsnes vil fungere som ren sykestue, og at "Lunden" hvilehjem i Rossfjorden vil fungere som aldershjem, kanskje mest for andre kommuner.

Behovet for aldershjemsplasser dekker vi i Tranøy best ved å bygge eldreboliger selv. Det kan jo bygges flere med tiden, og da spredt i kommunen, etter behov. Men foreløpig er det ikke hensiktsmessig å spre eldreboligene.

Det er mange grunner til at vi bør ha eget sykehjem i Tranøy. Her er lange avstander og det blir svært dyrt å reise, i alle fall fra den sørlige delen av kommunen. Enten man tar buss eller kjører selv, så koster det for mye til at en kan be søke sine eldre ofte nok, på Finnsnes. Med buss koster det 30 - 40 kroner tur/retur for en person fra Sør-Tranøy. Bussturen tar lang tid, - ca. 1½ til 2 timer hver vei. Ofte er det eldre folk som vil be-

søke pleiepasienten. Den som skal i besøk klarer kanskje ikke å reise alene, og må enten ha med ledsager eller få noen til å kjøre seg. Med ledsager fordobles reiseutgiftene. Skal man kjøre må det betales både brupenger og bensin, pluss alle andre utgifter med bilen.

Disse forholdene gjør at de eldre får sjelden besøk av sine nermeste, selv om de ikke er plassert lenger borte enn på Finnsnes.

Sykehjemmet på Finnsnes vil dessuten bli for stort. Det ligger ikke i det nære miljø. Det blir mange fremmede medpasienter, stor betjening og lite kontakt for pasientene. Leger og annen betjening med erfaring fra arbeid i slike institusjoner mener at et sykehjem av denne størrelsen blir for stort.

Gibostad i Lenvik har oppnevnt, som nevnt i BINDELEDDETS februarnummer, en komite til å utrede behovet for sykehjem på Gibostad. Også de mener at sykehjemmet på Finnsnes vil bli for stort.

I Tranøy har vi hittil ikke hatt noen plasseringsmuligheter for eldre. Vi har måttet nøye oss med å spre våre gamle i mange forskjellige kommuner. Vi har eldre plassert i Lenvik, Torsken, Berg, Sørreisa, Dyrøy, Bjarkøy, Harstad, Kvæfjord og Ballangen i Nordland. Man kan selv tenke seg hvordan en eldre/syk kan ha det under slike forhold, - langt fra familie og kjente.

Så lenge de eldre er friske både kan og vil de bo i sine egne hus. Her kan de sysle med det de har gjort før, og som de er vant med.

Dersom de vil, kan de velge å bo i en av kommunens eldreboliger, når di er ferdige. Men di som blir hardest rammet, de syke og pleietrengende, er de som ikke kan velge. Det er disse som blir flyttet ut av kommunen og til sykehjem hvor det byr seg en plass.

Hjemmesykepleierne vi har fått vil nok bøte en del på dette. Men mange trenger tilsyn og stell hele døgnet, og disse kan sjelden være i hjemmene sine.

Kommunen har allerede kjøpt tomt til sykehjem, - på samme sted som eldreboligene skal bygges. Når eldreboligene kommer blir det bygd vei dit, og vann og kloakk blir ordnet. Dette er ting som skulle gjøre det enkelt å starte sykehjemsbygging den dagen alt er klart.

Det er også avsatt mye penger til sykehjem i kommunen, fra foreninger og privatpersoner.

Å skaffe kvalifisert arbeidshjelp til et sykehjem i Tranøy tror jeg ikke skal bli vanskelig. Vi har seks fullt utdannede sykepleiere som er bosatt i kommunen, en hjelpepleier og mange uten utdannelse som ønsker å arbeide med og for eldre. Noen har arbeidd i slike institusjoner før.

I november 1973 sendte de fleste sanitetsforeninger i kommunen og distriktslege/helsesøster bred til Rådet for eldreomsorg ved fylkeslege Gustav Vig, Hamar. I brevet ba vi om hjelp og veiledning til å kunne få vort eget sykehjem. I januar 1974 fikk vi svar som bl.a. gikk ut på følgende:

Det kan slås fast at Rådet for eldreomsorgen prinsipielt går inn for en desentralisering av sykehjemsplasser av hensyn til at de eldre ikke skal miste kontakten med lokalmiljøet og slekt og venner, og forde vi anser det som lettere å skape gode miljøer i mindre institusjoner. I denne spesielle saken mener Rådet for eldreomsorgen at det finnes så mange godt underbygde argumenter og uttalelser at det må være grunnlag for å bringe det hele inn for fylkesmyndighetene igjen med anmodning om fornyet vurdering.

At vi kommer til å gjøre dette en gang i framtiden tror jeg vi kan si nokså sikkert. Nå får vi bare se fram til at kommunen bygger de planlagte eldreboliger og fortsetter planleggingen av eget sykehjem. Godt planlagt er jo som kjent halve arbeidet.

Turid Botn
Helsesøster i Tranøy

— Helsesøster og hjemmesykepleiersjef Turid Botn er innfødt tranøyværing og er dermed grunnkjent i kommunen. Hun kom tilbake til Tranøy i 1967, etter at hun hadde gjort unna helsesøsterskolen. (Foto: T.S.)

Hva leses i Bindeleddet

Fortsatt fra side 31

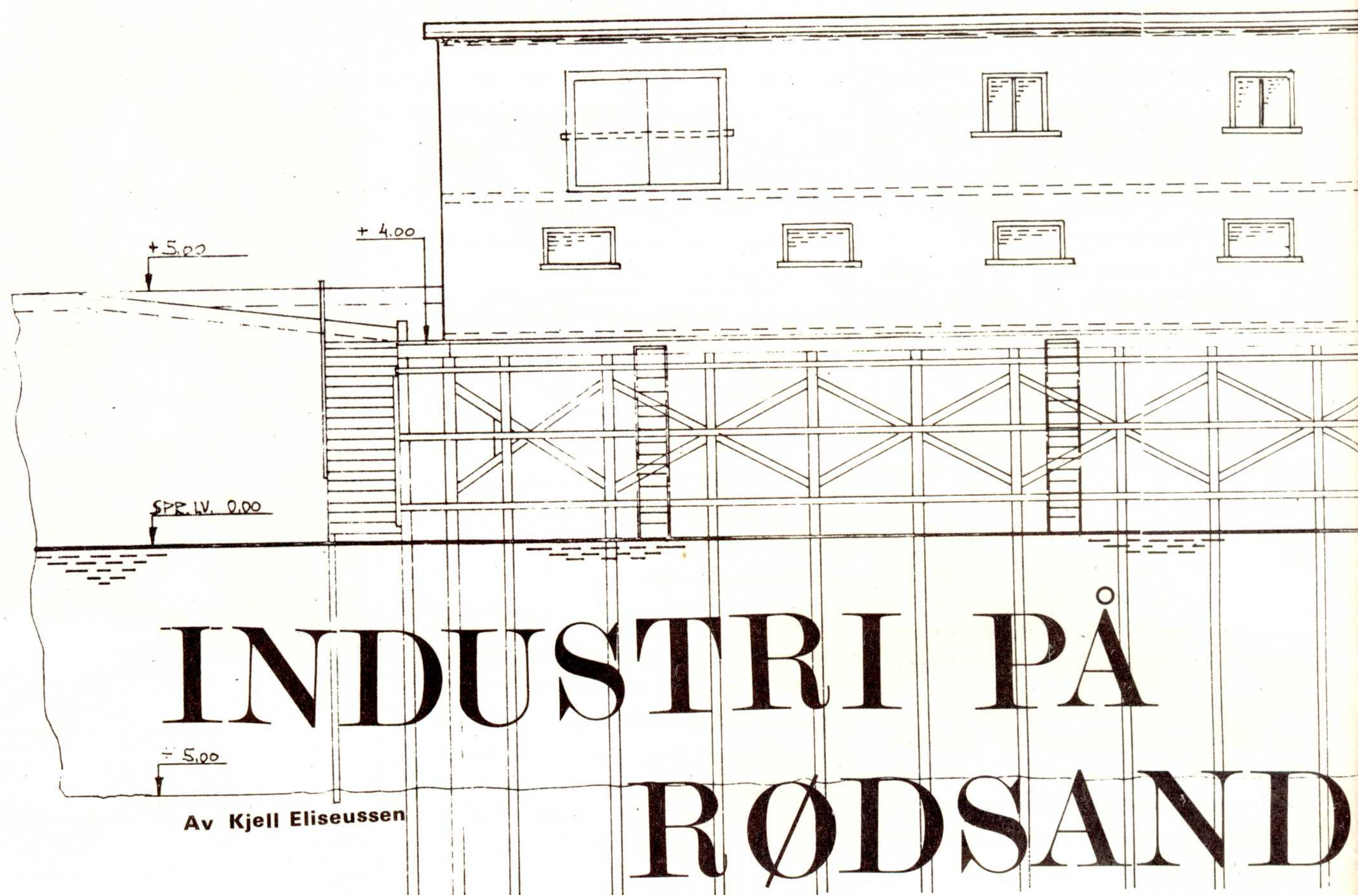
Mange mente at forplantningslære ikke passer for barn under 12 år.

NAVNET

Hva synes du om navnet BINDELEDDET ? var et spørsmål. Til det svarte alle at det var "krute" godt, og det var ingen som hadde forslag til nytt navn.

Vi stilte også spørsmål om det var andre ting de ville nevne i forbindelse med avisa. Mange ga uttrykk for at avisa var av så høg standard at de ikke hadde noe å bemerke. FORTSETT SLIK, var et svar som gikk igjen.

Knut Jarl Uteng

INDUSTRI PÅ RØDSAND

Av Kjell Eliseussen

Det foreligger planer om et fiskebruk på Rødsand. Bruket som skal ligge i ende med allmenningskaia, vil bli 18,75 x 10,3 meter. Samlet gulvareal blir på 386 kvadratmeter. Dette fordelt på to etasjer.

Anlegget vil inneholde plass for sløying og flekking av fisk, et kjølerom på ca. 60 kvadratmeter og et fryserom på ca. 30 kvadratmeter. Fryserommet skal brukes til oppbevaring av agn og fisk som ikke går til salting og henging. Øverste etasje vil romme egnerbuer, kontor og lagerplass for redskap og utstyr

Byggetillatelse og så og si all finansiering er i orden. Det eneste som mangler er svar fra Distriktenes Utbyggingsfond. Stiller disse seg positiv, vil byggearbeidet komme i gang i løpet av dette halvåret. Man regner med at bruket skal stå ferdig ut i september. Samlet vil anlegget beløpe seg til bortimot 450 000 kroner.

Når det gjelder arbeidsplasser, vil det bli 3 - 4 på helårsbasis, men i sesongene vil det bli mange flere.

En av de tre initiativtakerne, Svein Pettersen, sier at det ikke er arbeidsplassene på bruket som er viktigst for bygda. Men at folk som driver på havet og som før denne tid har vært hemmet på grunn av dårlige mottakerforhold, vil få en sjanse.

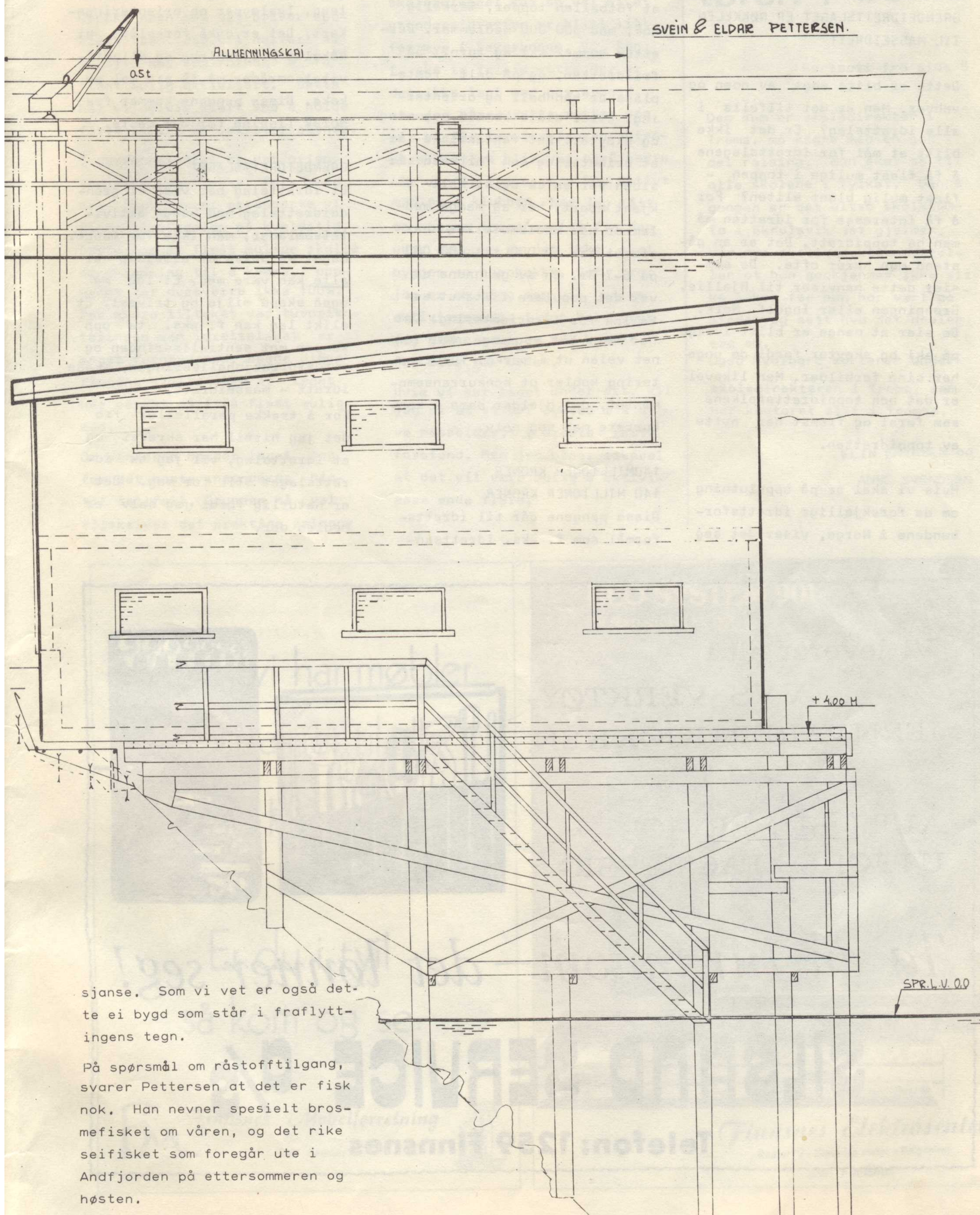
På spørsmålet om han mener at en slik etablering på Rødsand vil hjelpe stedet ut av dødvannet, svarer han:

"Rekrutteringen til fiske på stedet må sies å være god. Stedet er et av de største for ikke å si det største innen kommunen hvor så mange ungdommer er engasjerte i dette yrket. Skal vi ta vare på dette personell, må man gjøre fisket så attraktivt som mulig. Derfor vil en etablering være midt i blinken for å holde fiskerungdommen i bygda.

Et annet interessant trekk er at de noe eldre som er pendlere, har uttrykt sitt håp om at dette må bli en realitet slik at de fikk ta opp sitt gamle yrke."

Videre sier han: "Vi ser det slik at hvis vi ikke får til noe etablering nå, vil det ikke være mulig å drive fiske fra Rødsand for etterdida. Det ville være et skudd for baugen både for oss og samfunnet forøvrig, for hvilken nytte har vi i dag av vårt nye havneanlegg til 1,5 millioner kroner ?

Edvin, Eldar og Svein Pettersen har også mottatt en henvendelse fra Flagstadvåg Fiskarlag. De peker blant annet på det vesentlige fiske som foregår i dette området og de mange fiskere som ikke får utnyttet fisket slik de gjerne ville på grunn av lang vei til fiskekjøper. Derfor mener Svein Pettersen at fiskebruket på Rødsand også vil gi folket på Flagstadvåg en

sjanse. Som vi vet er også dette ei bygd som står i fraflyttingens tegn.

På spørsmål om råstofftilgang, svarer Pettersen at det er fisk nok. Han nevner spesielt brosmefisket om våren, og det rike seifisket som foregår ute i Andfjorden på ettersommeren og høsten.

Helge-Magne Rochmann

Eliteidrett — masseidrett

GRENDEIDRETTSLAGET ER NØKKELEN TIL MASSEIDRETT

Dette er blitt sagt av noen og enhver. Men er det tilfelle i alle idrettslag? Er det ikke blitt et mål for idrettslagene å få flest mulige i toppen - flest mulig blant eliten? For å få interesse for idretten må man ha toppidrett. Det er en påstand man hører ofte. De som sier dette henviser til Hjallis, Grønningen eller Ingolf Mork. De sier at mange er blitt ivrige på ski og skøyter fordi de unge har sine forbilder. Men likevel er det nok toppidrettsfolkene som først og fremst har nytte av toppidretten.

Hvis vi skal se på oppslutning om de forskjellige idrettsforbundene i Norge, viser det seg at fotballen topper, merkelig nok, med 300 000 medlemmer. Deretter kommer ski og turn. Så friidretten, og på delt femteplass er håndball og orientering. Etter disse kommer svømming og skøyter. Det fantastiske er at orientering som for noen år siden var en så og si helt ukjent sport, har så mange medlemmer nå. Medlemstallet har steget fra 10 000 til 50 000 på 6-7 år. En av grunnene er vel det populære tiltaket som kalles for turorientering. Det har ført til at mange har funnet veien ut i marka. Turorientering kobler ut konkurransemomentet, det gjelder bare å konkurrere med seg selv.

140MILLIONER KRONER
140 MILLIONER KRONER
Disse pengene går til idrettsformål som f. eks. idrettsanlegg, lysløyper og orienteringskart. Det er også foreslått at såkalte miljøanlegg og allaktivitetsområder må få sin del av kaka. Disse pengene kommer fra Norsk Tipping for det meste.

GRENDEIDRETTSLAGET
Et idrettslag bør være et grendeidrettslag med mange aktivitetsområder, men ikke for mange. Laget må drive så allsidig at alle kan være med. Et lag må også skape miljø og trivsel. Et slikt lag kan f. eks. ta opp kampen mot sentraliseringen og strukturrasjonaliseringen, skape idrett - masseidrett.
For å trekke paralleller fra det jeg hittil har skrevet og et idrettslag, vil jeg ta idrettslaget STIL for meg. Det er naturlig fordi jeg selv er medlem der.

Har idrettslaget vårt som formål å få flest mulig med blant eliten? Til det tror jeg at jeg må si nei og begrunne det med at laget til dags dato ikke har utpekt noen som det driver spesielt fram. Jeg vil heller si at STIL har som formål å få flest mulig aktivisert. Dette har vi delvis klart ved å holde forskjellige aktiviteter gående.

I sommerhalvåret er det orienteringen som trekker folk med seg. Sist sommer arrangerte vi flere treningsløp på kveldstid. Dette for at flest mulige skulle ha anledning til å komme. oppmøtet var dessverre ikke 100%. Det andre tiltaket var turorienteringen som idrettslaget er meget fornøyd med. Begge disse tingene skulle vise at laget har satset på å få flest mulig med.

Om vinteren holder laget seg for det meste innendørs, hittil iallfall. Grunnen må vel tilskrives det prektige anlegget ved Stonglandet skole. Her har laget også greidd å få aktivisert alle aldersgruppene i samfunnet. Men dels på grunn av skoleanlegget kan en vel si at utendørsidretten er blitt litt for mye i bakgrunnem. Vi kan f. eks ta fri-idretten.Her er det ikke lagt ned noe arbeid, men jeg håper dette retter seg når vi får idrettsplassen. Utendørsidretten blir vel også bedre når vi får lysløypa. Som aktivt medlem i klubben, har jeg fått en mengde forespørsler fra den unge gruppen om det ikke skal bygges en hoppbakke. Det tror jeg er en ting som vil virke aktiviserende. I det hele tror jeg denne gruppen har kommet for lite til ordet.

Hvis vi ser laget under ett, vil jeg si at vi har lyktes i å drive masseidrett i ordets rette forstand. Men jeg håper likevel at det vil være mulig å aktivisere enda flere.

Skoledirektøren i Troms

Fortsatt fra side 5

Den som er skoledirektør i Troms, må regne med en god del reising. Han skal se til alle skolene i fylket. Denne gangen er det altså skoletomta i Skrolsvik det gjelder. Vår nye skoledirektør forteller at han godkjenner ikke slike saker før han har vært på stedet og sett hva det dreier seg om.
Også Svalbard sorterer under skoledirektøren i Troms, som har kontoret sitt i Tromsø.

ELIN ERIKSEN og
ANNE SVENDSEN

Vesterfjell og Omegn Idrettslag (V.O.I.L)

KJELL FREDRIKSEN

KJELL ELISEUSSEN

Lagets aktiviteter.

Vesterfjell og omegn idrettslag er meget aktivt og arbeidsomt. Det er egentlig - stiftet i 1948, men ble nystartet og rekonstruert i 1964.

Sekretær Kjell Fredriksen forteller at idretten hadde en trang fødsel her oppe, men nå får laget full oppslutning og støtte. Medlemstallet lå i 1973 på 127.

Lagets aktiviteter og arrangementer er mange, men man har satset så og si ensidig på skiidrett og aller helst langrenn. I 1973 tok laget 21 premier, derav 6 førstepremier i kretsrenn. De hadde også to mann med i Norgesmesterskapet. Disse var Ragnar Johnsen og Tor E. Eilertsen som plasserte seg henholdsvis som nummer 61 og 71 av 123 deltakere.

Nå utvides aktivitetsområdene stadig. Her kan orientering nevnes. Man har fått kart av områdene rundt Øverbotn skole, slik at orienteringen kan gå inn i skoleundervisningen. I år har aktivitetene vært litt hemmet p.g.a. husmangel.

Fotball satses det også på, men her er økonomien og hjelp fra andre bygder avgjørende for å kunne stille lag. Alene vil de bli for få.

Av arrangementer kan nevnes Gamelvetenløpet, flere kretsrenn, treningsrenn og klubbmesterskap. Laget har vist seg å være en rask og dyktig arrangør.

For å aktivisere flest mulig har man i år arrangert såkalte utfluktsdager (renn). Disse går ut på at man legger opp ei løype med poster der deltakerne svarer på spørsmål, og man blir belønnet med poeng og eventuelt premier.

Lagets økonomi er ikke den aller beste, men vi engasjerer oss sterkt for å skaffe penger. Man arrangerer fester og bingoer. I år har skigruppa hatt et lotteri der man fikk inn 3000 kr. forteller Odd Fredriksen.

Trass en ikke så altfor god økonomi, har laget mange jern i ilden. Det største prosjektet er

Grendahuset

et kjempebygg kostnadsberegnet til 385 000 kr., men som med diverse prisstigninger trolig vil komme på bortimot 500 000. Finansieringen skjer slik: Egenkapital 55 000 kr., lån i Tranøy sparebank 100 000 kr., til-

Til venstre: TOR EINAR EILERTSEN

Under: GRENDAHUSET PÅ VESTERFJELL.

skudd fra STUI 150 000 kr. og tippemidler 150 000 kr. Dessuten er dugnadsarbeidet sjøl om det høres aldri så fantastisk ut beregnet til 80 000. Grendahuset skal romme gym/dansesal samt dusjer og garderober for idrettslaget. Man regner med at det skal stå ferdig St. Hans aften i år. Det kan ellers nevnes at Sanitetsforeningen, 3 misjonsforeninger og Vesterfjell AUL også står bak. Tegningen er besørget av ingeniør og Vesterfjellmann Ferdinand Fredriksen.

Et annet prosjekt er hoppbakken.
Stedet denne skal bygges på er godt egnet. Man vil satse på to bakker med kritiske punkter på henholdsvis 25 og 31 meter. Flomlyset vil være det dyreste, og man regner med at et anlegg vil dekke begge bakkene. Dette vil bli et forholdsvis billig anlegg p.g.a. den fine beliggenheten.

Lysløype og fotballplass har laget også. Lysløypa sto ferdig i januar 1972, og fotballplassen sommeren 1973. Så vidt vi vet fikk laget tildkudd fra kommunen til disse anleggene.

Snøscooter
er nyinnkjøpt for løypepreparering.

RAGNAR JOHNSEN

Vangsvik Idretts-lag

SØREN A. SØRENSEN

KJELL SKREDE, formann i Vangsvik Idrettslag

Idrettslaget er et eget lag som opprinnelig var ei gruppe under U.L. Varden. Laget står idag med ca. 150 medlemmer, mest barn. Laget står tilsluttet skikretsen, fri-idretskretsen og O-kretsen.
Det hår i de siste fem år vært relativ bra aktivitet, selv om idretten som lagsarbeid ikke har slått fult an i Vangsvik. Dette ser ut til å være mer enn oppdragelsesprosess enn en eksplosjon.
Og i denne forbindelse ser det ut til at veien går om barna. Etter hvert som jenta og gutten får interesser for sport og konkurranser, dras mamma og pappa med. Det er jo det idretten er tjent med også.

Innen skikretsen hadde laget en flink jenteløper i Heidi Sørensen. Hun vant de fleste kretsrenn i sin klasse forrige sesong, og hun ble kretsmester på ski, langrenn, kl. 11 år. Denne sesongen har Heidi vært syk en måned og har ikke hevdet seg i toppen i de siste konkurranser.

Innen fri-idretten har laget hatt gode plasseringer. Her har Harry Arne Hansen gjort seg virkelig bemerket. I år har han satt både krets- og nordnorsk rekord i stille høyde med 159 cm. Denne høyden er i tillegg tangering av Norgesrekorden for 16-åringer.

Sist sommer ble Harry Arne kretsmester på 600 m baneløp og nr. 2 på 100 m. På høstparten i fjor deltok han i et seriestevne på Valhalla i Tromsø. Da måtte hele BUL-jenget se han foran seg i mål på

Fortsett side 33

HARRY ARNE HANSSEN

HEIDI SØRENSEN

HOPPBAKKE PROSJEKTET PÅ VESTERFJELL

KJELL NERGÅRD

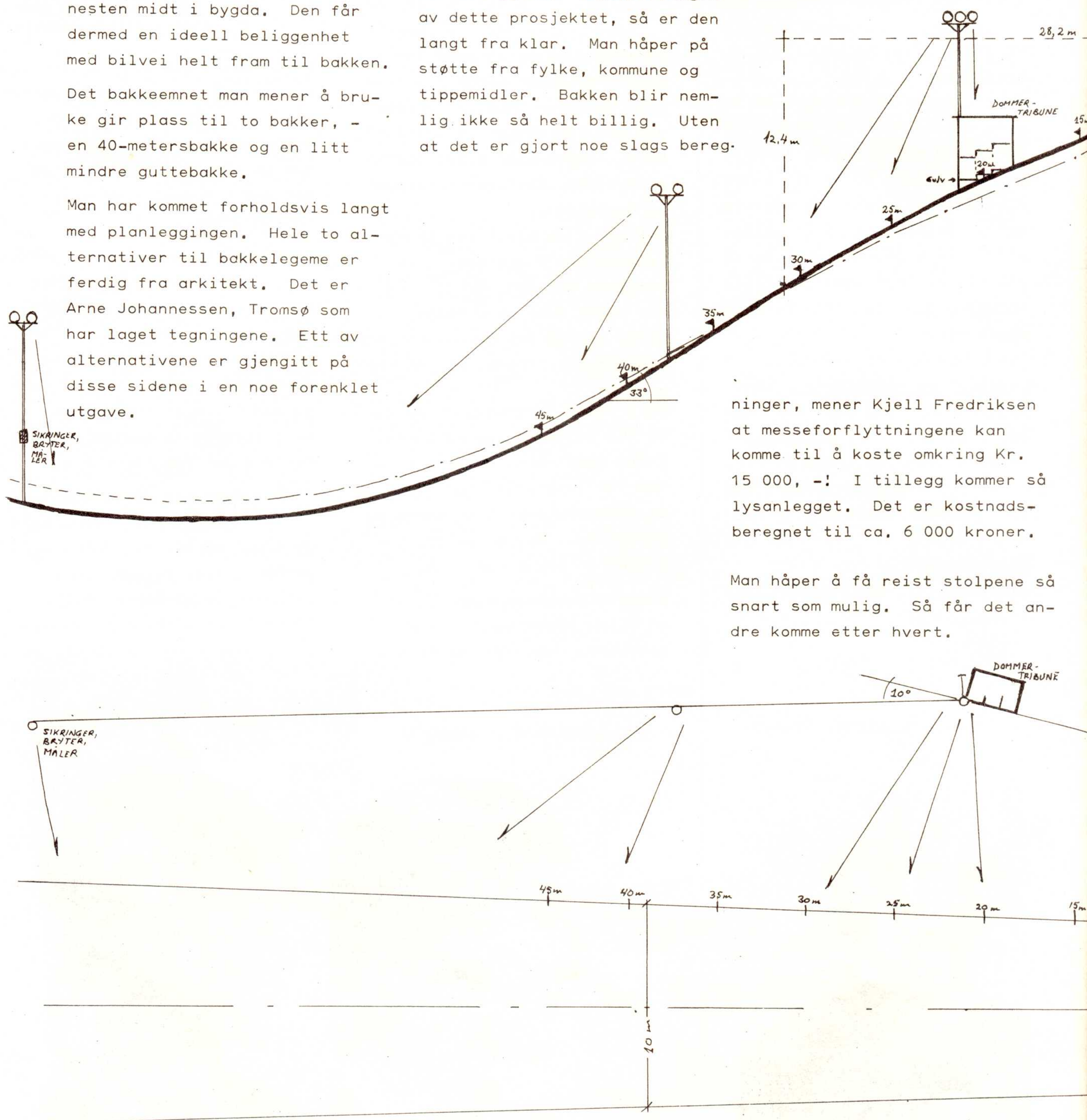
Hoppbakken tenker man å plassere nesten midt i bygda. Den får dermed en ideell beliggenhet med bilvei helt fram til bakken.

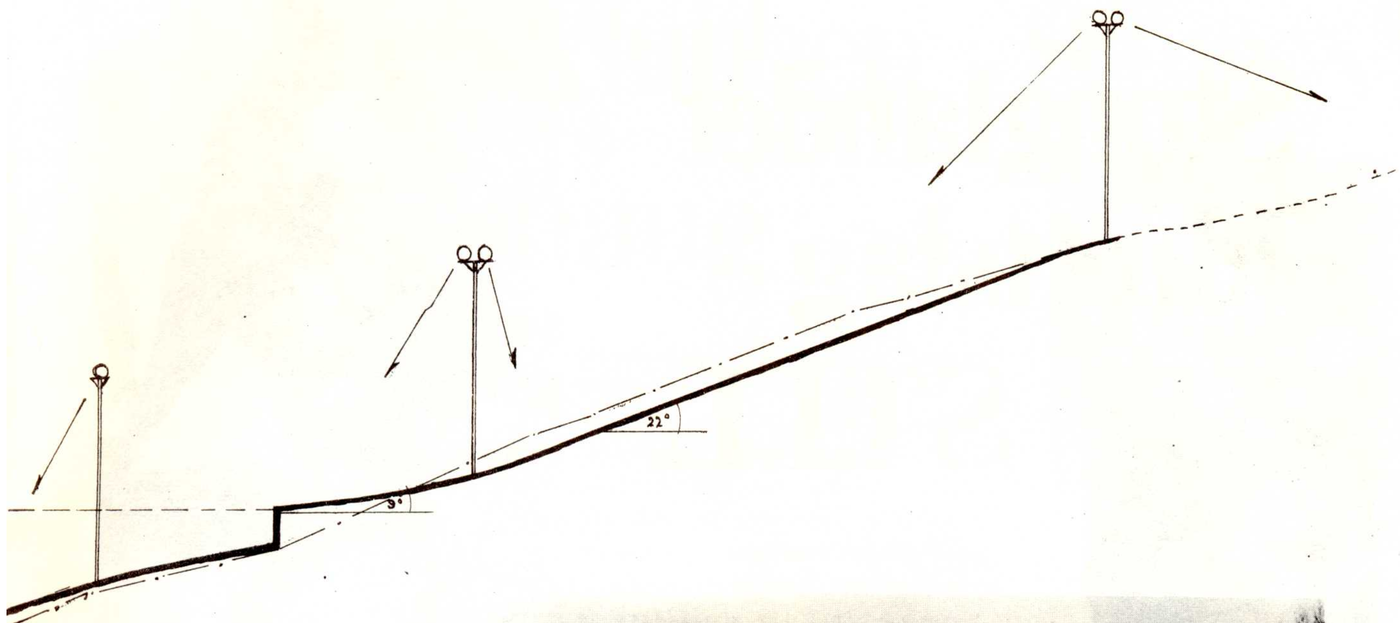
Det bakkeemnet man mener å bruke gir plass til to bakker, - en 40-metersbakke og en litt mindre guttebakke.

Man har kommet forholdsvis langt med planleggingen. Hele to alternativer til bakkelegeme er ferdig fra arkitekt. Det er Arne Johannessen, Tromsø som har laget tegningene. Ett av alternativene er gjengitt på disse sidene i en noe forenklet utgave.

Når det gjelder finansieringen av dette prosjektet, så er den langt fra klar. Man håper på støtte fra fylke, kommune og tippemidler. Bakken blir nemlig ikke så helt billig. Uten at det er gjort noe slags beregninger, mener Kjell Fredriksen at messeforflyttningene kan komme til å koste omkring Kr. 15 000, -! I tillegg kommer så lysanlegget. Det er kostnadsberegnet til ca. 6 000 kroner.

Man håper å få reist stolpene så snart som mulig. Så får det andre komme etter hvert.

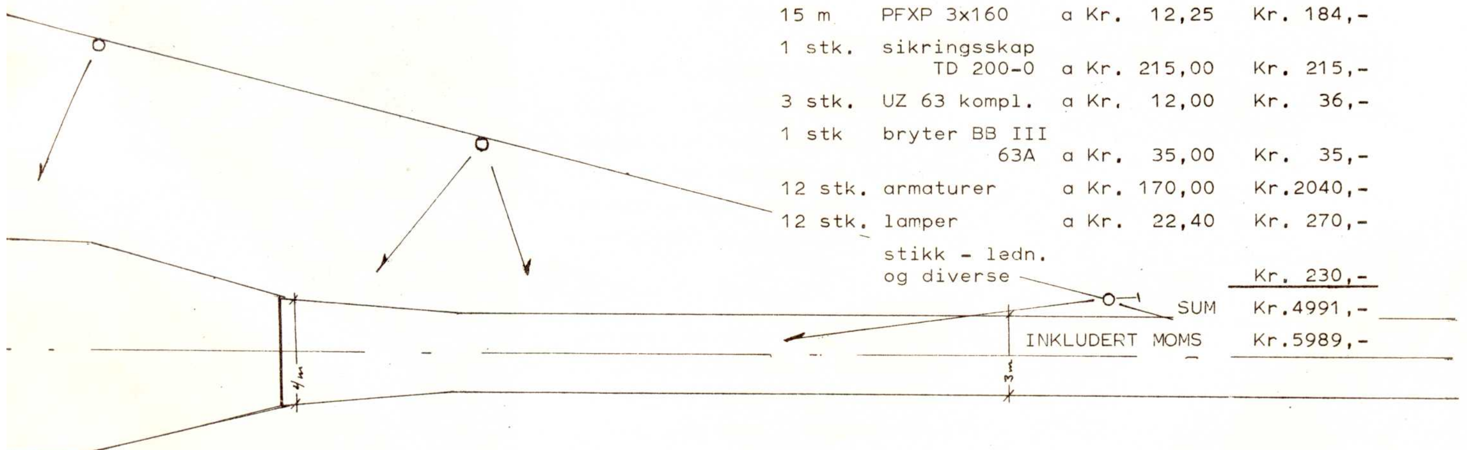

Bildet over viser bakken man har planlagt å bygge ut slik den er i dag. Den er flittig brukt som den er, og den skarpe iakttager kan sikkert oppdage hoppet litt til høyre på bildet. Bildet er tatt av Knut Roar Hanssen.

KOSTNAD LYSANLEGG

6 stk.	9m stolper	a Kr. 135,00	Kr. 810,-
20 stk.	isolatorer	a Kr. 5,00	Kr. 100,-
110 m	Fe-Al nr. 10	a Kr. 1,50	Kr. 165,-
300 m	Fe-Al nr. 16	a Kr. 1,70	Kr. 510,-
6 stk.	topphetter	a Kr. 1,00	Kr. 6,-
2 stk.	barduner	a Kr. 75,00	Kr. 150,-
6 stk.	traverser m/ klave	a Kr. 40,00	Kr. 240,-
15 m	PFXP 3x160	a Kr. 12,25	Kr. 184,-
1 stk.	sikringsskap TD 200-0	a Kr. 215,00	Kr. 215,-
3 stk.	UZ 63 kompl.	a Kr. 12,00	Kr. 36,-
1 stk	bryter BB III 63A	a Kr. 35,00	Kr. 35,-
12 stk.	armaturer	a Kr. 170,00	Kr.2040,-
12 stk.	lamper	a Kr. 22,40	Kr. 270,-
	stikk - ledn. og diverse		Kr. 230,-
		SUM	Kr.4991,-
		INKLUDERT MOMS	Kr.5989,-

Stonglandet Idrettslag ST.I.L.

KJELL ELISEUSSEN

Formann i ST.I.L.
RIGMOR SELLEVOLL

Lagets aktiviteter.

STIL ble startet i 1965 som skoleidrettslag, og i januar 1973 ble det omdannet til det lag det er i dag. Medlemstallet ligger på 58.

Det idrettslaget først tar sikte på å drive, er masseidrett slik at flest mulig kan bli aktivisert i en eller annen form for idrett.

Laget har drevet ganske allsidig i året som gikk. På skolen har det vært trimtreff hver uke for alle aldre. Man har benyttet gymnastikksal og svømmebasseng, sier formann Rigmar Sellevoll. I 1973 deltok laget i Norgescupen i volleyball, men de ble slått ut i første runde. Tross dårlig plassering drives det volleyballtrening hver uke, delvis sammen med Skrolsvik fort.

Om sommeren drives det mye med orientering. Man har fått et ypperlig kart over området rundt Stonglandseidet. Nå har en også tatt sikte på å få nye orienteringskart over Svartnesområdet. I denne forbindelse kan også nevnes at STIL har stilt seg til disposisjon som arrangør av orienteringsløpet "Midnattsolgaloppen" i 1975, og her vil det nye kartet komme inn i bildet

Blant arrangementer i sommerhalvåret er orienteringløpet "Tangsprellen" som samlet ca. 230 deltakere i 1973. Videre er det arrangert 2 runder med turorientering og 7 treningsløp.

Av vinterarrangementer må en først og fremst nevne Finnskarrennet. I 1973 samlet det 300 deltakere. I år er det lagt opp til et storstilt arrangement som går 7. april. Ellers arrangeres det såkalte "Gubberenn" som man forsøker å legge til andre steder enn Stonglandseidet.

Økonomien

kunne ha vært bedre. Men man har arrangert bingoer for å skaffe penger. Man har kjøpt en film om Finnskarrennet 1973, denne + noe utstyr i gymnastikksalen har kostet en del penger.

Lysløypa.

Idrettslagets største oppgave i år er å prøve å få lysløypa ferdig. Løypa er på 1250 m og materiellet er alt innkjøpt og betalt med et lån i Tranøy Sparebank på 15 000 kr.

Til slutt vil vi nevne de to anleggene gym.sal/svømmebasseng og idrettsplassen, millionanlegg som man regner med vil bli flittig brukt i framtida.

BILDENE:

Øverst: Erling Stangnes sender ut en ung og ivrig skiløper

Nederst: Hans Kr. Eriksen i en forrykende start.

Foto Håkon Ryvoll

Sportsklubben Saga Brygghaug

KRISTIN OLSEN

Sportsklubben Saga på Brygghaug ble stiftet 23. mai 1970. Klubben har ca. 70 medlemmer, og det har helt fra starten blitt vist en stor interesse for laget.

Det er hovedsaklig ski det har blitt lagt mest vekt på. De har en flott lysløypepå1250 m og skal starte med å bygge hoppbakke.
Lysløypa ble ferdig i sommer, og det arbeidet ble gjort på dugnad. De fikk 10 000 kr. i kommunal støtte og har søknad om tippemidler inne. Lysløypa er mye i bruk. Da idrettslaget er meldt inn i skikretsen, blir løypa brukt til kretsrenn. Dessuten blir den også mye benyttet av trimmere.

Hoppbakken er egentlig en gammel hoppbakke som skal ryddes og bygges ut. Det blir en 40 meters bakke. Den kommer til å ligge godt til for vær og vind, sola får ikke så godt tak, så en tror at snøen vil ligge hele vinteren. Fra hoppbakken skal det legges en stikklinje til lysløypa som ligger bare 250 m fra. De har søkt kommunen om støtte til lysanlegg i hoppbakken, men fått avslag.

Det er ikke noe organisert samarbeid mellom Saga og idrettslaget på Vesterfjell. Lærer Bjørkeng sier at det kunne ha vært bedre. En dag i uken er de to lagene sammen og trimmer. Og det er jo en begynnelse til samarbeid.

BJARNE BJØRKENG, formann i Sportsklubben Saga

Økonomien i idrettslaget er bra, de arrangerer fester ol. for å skaffe inntekt. Dessuten så eier de en god del i Forsamlingshuset på Vesterfjell som de var med på å utvide.

Bjørkeng mener at et idrettslag bør ha en stor og bred plass i et bygdesamfunn. Dette p.g.a. den sosiale siden og den fine aktiviteten som blir utøvd i et idrettslag.

Kretsrenn på Vesterfjell

AUD ROCHMANN, KÅRE NILSSEN
GEIR LARSEN; BØRGE ANDREASSEN

Rennet ble arrangert på Vesterfjell 17. febr. Arrangementet var godt lagt opp og må sies å være vellykket.

Det startet 101 deltakere i de 9 klassene.

Hvis en skal sette fingeren på noe, må det være værgudene som ikke var helt samarbeidsvillig. Løpet gikk likevel etter planen.

Her bringer vi noen resultater fra rennet.

Gutter, 11 år, 2 km.

1. Ståle Bøe, Mellomb. IL 10,28

Jenter, 11 år, 2 km.

1. Siv Evensen, Storst.IL 10,50

Gutter, 13 år, 3 km.

1. Dag E. Strømholt, Pioner 11,13
3. Jack O. Danielsen,SOIL 12,28

Gutter, 12 år, 3 km.

1. John Solberg, Målselv 11,49
2. Dag J. Simonsen, SOIL 12,04
3. Børge Henriksen, " 12,16
4. Hilberg Olsen, " 12,30

Jenter, 12 år, 3 km.

1. Elin Isaksen, Pioner 12,40

Jenter, 13 år, 3km.

1. Britt Gravrok, Mellomb.13,14
2. Vivi Sørensen, Gibost. 13,53
3. Anita Angelsen,SOIL 14,08

Jenter, 14 år, 5 km.

1. Kirsten Fosshaug, Mellombygd 18,57
2. May Irene Selstad,SOIL 19,45
3. May B. Kristiansen, Vesterfj. 21,23

Gutter 14 år, 5 km.

1. Pål Isaksen, Pioner 15,08
2. Øystein Johansen,SOIL 17,07

Gutter 15 år, 5 km.

1. Ragnar Johnsen, VOIL 14,45
2. Åge Pedersen, Pioner 15,05
3. Thor E. Eilertsen, VOIL 15,16

Som gode Senjapatrioter har vi tillatt oss å legge spesiell vekt på de resultater som Senjaværinger har oppnådd.

Fjellheim Idrettslag Solli

ble startet i 1973 med Einar Pedersen som formann. Lagets mål er å fremme idrettsinteressen både for unge og gamle. Laget har trimaktiviteter hver uke. Her deltar en damegruppe, en herregruppe og ikke minst en barnegruppe der 15 - 20 stk. fra 4 til 12 år deltar. Denne gruppen leker og trimmer. Det å ha det moro er en viktig del av idretten.

Laget teller ca. 120 medlemmer. Deres høyeste ønske er å få en lysløype, og derfor står denne først på programmet.

Lagets langrennsløpere har deltatt i en del renn omkring i kretsen. De har selv arrangert 6 treningsrenn.

Skrolsvik Idrettslag

har vi ikke klart å få livstegn fra!

Gubberenn på Solvang

Gubberennet gikk av stabelen søndag 10/2. Været var flott, og føret likeså.

Det var to forskjellige løyper. Den minste var på ½ km. Selve Gubberennet ble gått i ei løype på 2½ km.

Det startet 40 deltakere. Om en ser bort fra de 4 som satt i pulk, var Bernt Simen Lund den yngste som gikk. Han blir 3 år i mars. Eldste deltaker var Jensine Heimtun, 75 år.

Det var satt opp en idealtid på 16 min. De som kom nærmest denne tiden var:

1. Magny Rochmann 16,15
2. Kristoffer Stangnes 16,17
3. Gudrun Solbø 15,42

Som en ser var det hard sekundstrid.

Etter Gubberennet var det et større løp med ordentlig konkurranse.

Resultater

10 km
1. Erling Stangnes 35,07
2. Reidar Andreassen 37,46
3. Hans Kr. Eriksen 38,60

5 km
1. Kristoffer Stangnes 19,15
2. Helle Myrberget 24,22
3. Rigmor Sellevoll 25,20

2½ km
1. Kåre Nilssen (13 år) 9,10
2. Jon Petter Stangnes (9 år) 9,56

Løpene ble arrangert av STIL og UL Ny Dag.

ERLING SOLBØ

ERLING STANGNES

JENSINE HEIMTUN

AUD ROCHMANN
KÅRE NILSSEN
GEIR LARSEN
BØRGE ANDREASSEN

Senja-mesterskap i Vangsvik

VINNERLAGET I STAFETT.
Foto: "NORDLYS".

Det årvisse Senjamesterskapet ble arrangert i Vangsvik 23. og 24 februar. Dette mesterskapet går på rundgang mellom idrettslagene på Senja.

Været var heller dårlig, og derfor måtte dessverre hopprennet avlyses. Men langrennet og stafetten gikk som planlagt.

SOIL, Silsand, var suverent best både i dame og herreklassen. Dameklassen hadde i år større deltakelse enn tidligere år.

Som ventet gikk Anne Lise Olsen opp og vant nærmere 2 min. foran nr. 2.

Astor Henriksen overrasket med å vinne foran sin lagkamerat Thor Olsen.

Resultater

Stafett, yngre jr. 3x5 km
Vesterfjell 51,40

Damer 3x5 km
1. SOIL 1,06,50
2. Fjellheim 1,09,24
3. Vangsvik 1,11,33

Herrer 3x10 km
1. SOIL 1. lag 1,30,15
2. Vesterfjell 1,31,40
3. SOIL 2. lag 1,36,31
3. Vangsvik 1,36,31

Damer jr.
1. Mary Irene Selstad, SOIL 16,45
2. Aud Pettersen, Vangsvik 18,32

Damer
1. Anne-Lise Olsen, SOIL 15,45
2. Synnøve Olsen, VOIL 17,30
3. Karin Hansen, Fjellh. 17,39

Damer D
1. Laila Andersen, SOIL 19,44

Herrer, yngre jr.
1. Ragnar Johnsen, VOIL 12,42
2. Harold Edorsen, Vangsvik IL 12,55
3. Kurt Simonsen, SOIL 13,18

Herrer, eldre jr.
1. Knut Johnsen, VOIL 25,05
2. Torbj. Tommassen, SOIL 25,21
3. Martin Ness, Gibostad 27,10

Herrer, kl. D
1. Astor Henriksen, SOIL 24,47 SENJAMESTER
2. Søren A. Sørensen, Vangsvik 26,56
3. Karstein Brandser, SOIL 27,45

Herrer, kl. E
1. Bjarne Bjørkeng, Saga 15,30
2. Arthur Bendiksen, Gibostad 16,35
3. Magnus Mortensen, SOIL 17,45

Herrer, kl C
1. Thor Olsen, SOIL 24,48
2. Ragnar Bjørkli, SOIL 25,07

Gammelvetløpet har vært arrangert tre ganger nå. Første gang var i 1971. Året etter ble det avlyst, men de to siste år har det gått etter planen. Initiativtakerne til dette turløpet var Tor Olsen, Konrad Johnsen, Kjell Fredriksen, Karstein Brandser og Ragnar Bjørkli, godt assistert av en rekke andre fra Vesterfjell og Silsand Idrettslag.
I år gikk Gammelvetrennet 10. mars. 259 deltakere og nydelig vær gjorde løpet til den skifest det er ment som.
Løypa er meget publikumsvennlig. Den krysser veier og passerer flere bygdelag på turen.
Gammelvet-merket var til salgs i år. Inntekten ved dette salget støtter lagets arbeid, og dessuten får hvert merke sin spesielle verdi og historie for kjøperen.

Per Sandengen

NEGATIVE SIDER VED TOPPIDRETT

Det er ikke grenser for hva du må ha for å kunne drive idrett i dag. Man glemmer bare en eneste ting – GLEDEN!

Utstyret spiller nok en vesentlig rolle men langt ifra alt. For bare 40-50 år siden drev man toppidrett på en helt annen måte enn i dag. Det var mindre alvor, mer lek og gøy!

Hva er idrett? Opprinnelig var det brukt om alle former for høyt utviklet dyktighet, både åndelig og kroppslig. Etterhvert kom det utelukkende til å betegne kroppsøvning.

I dag viser toppidrettskvinner og menn en skremmende dyktighet - man kan lure på hvor grensene går - eller er det noen grense for vår yteevne. Etter å ha sett flere topptrenede idrettsmenn fullstendig kollapse (Claesson, Sjøbrend, Simasjev), kan en kanskje hevde at det er en grense. Men da reiser et annet spørsmål seg - er toppidrett skadelig? Det er mange spørsmål som reiser seg omkring dagens toppidrett, men la oss først gå litt tilbake i tiden.

For bare 40 - 50 år siden drev man toppidrett på en helt annen måte enn i dag. Alle hadde et arbeid de måtte passe både sommer og vinter. Det var mindre alvor, mer lek og gøy - det viktigste var å komme sammen og måle krefter og dyktighet med kamerater. Ordtaket "det viktigste er ikke å vinne men å delta hadde mer berettigelse da enn i dag. Nå er du "tullete" hvis du sier noe slikt.

Russeren Fedor Simajev da han kom i mål på 5-mila i Lahti. Et skremmende eksempel på hva en toppidretsmann kan bli drevet til.
Bildene har vi sakset fra DAGBLADET

Helt apatisk forsøker han å reise seg, for bare å knekke sammen igjen. Hjelpen er nytteløs.

Konkurransen blir hardere og hardere ikke bare på fotballbanen, men i alle idrettsgrener. En idrettskvinne - mann tråkker på og ødelegger mange (kamerater) før de når toppen. Idretten viser bare at vi lever i et konkurransesamfunn - den gjenspeiler samfunnet - og er med på at beinhard konkurranse er sunt. Man kan holde fram idretten som et eksempel på at hard konkurranseperfeksjonisme får prestasjonene til å øke.

Jeg sitter igjen med et bestemt inntrykkav at idrettsmenn og kvinner er statister - det er de store skifabrikker og sportsfabrikanter som trekker i trådene. VM i Falun var mer prat

Han kunne ikke gå i mål for egen hjelp.

Bevisstløs på båre til sykebilen.

om utstyr enn om selve prestasjonene. Man ser hvilket stort marked idretten har blitt for reklamen. De bruker toppidrettsutøvere som reklameobjekt. Når de bruker det utstyret, må også vi bruke det.
De får penger under bordet - amatører? Vi kan ta Erik Håker som eksempel. Han bruker det bestemte skimerket, støvler og staver - bytter ski så og så ofte - underforstått det må du gjøre også. Forskjellen er bare at Erik Håker får utstyret, det gjør ikke du.

Toppidrettsutøveren er på denne måten med på å skape kunstig behov hos de yngre
Det er ikke grenser for hva du må ha for å kunne drive idrett. Man glemmer bare en eneste ting, gleden. Utsyret spiller nok en vesentlig rolle, men langt ifra alt
De skapte et miljø der alle var akseptert - god som dårlig. Når miljøet er godt trives den enkelte, og prestasjonene og gleden vil øke. Hvorfor hadde Kongsberg så mange gode skihoppere fra 1930 - 50? En av årsakene var det gode miljøet og kameratskapet som de hadde. Blant hoppgjengen i dag på Kongsberg er det også godt kameratskap, men konkurransen er blitt så beinhard at det blir vanskeligere å nå til topps. Det er blitt en heldagsjobb å drive idrett på topp-planet, og de unge må velge mellom idrett og utdannelse.

Vi kan lesi i avisene om fotballag med mange stjerner, men laget gjør det ikke bra. Årsakene kan være at miljøet er for dårlig - stjernene ødelegger hverandre. Kanskje fordi stjernene vil bevare sin egen popularitet. Egoismen kommer inn som viktig og alvorlig faktor - den ødelegger lagidretten. Enda større vanskeligheter vil en få med å lage et miljø i en klubb nå når næringslivet satser på reklame i idretten. Det blir et voldsomt press på spillerne fra bl.a. ledelsen, de må gjøre det godt fordi da kommer reklameinntektene og fulle tribuner.
alt. Lysten, iveren må være den drivende faktor, du trenger ikke et dyrt utstyr til å vite at dette var gørr kjedelig. Utstyret har enda ikke skapt en god og tilfreds idrettsutøver. Jeg synes at mye av gleden ved å drive idrett - treffe andre kamerater har kommet i bakgrunnen i den senere tid. Er det konkurrasen som har blitt så hard at vi rett og slett ikke kan tenke på gleden - tilfredsheten ved å drive idrett?

Jeg har før vært inne på at de unge må velge mellom idrett og utdannelse. Toppidretten krever så mye tid at utøverne må få statslønn - (Sovjet, Øst-Tyskland). Eller kanskje kunstnerlønn - de er i virkeligheten artister - perfeksjonister. Situasjonen slik den er idag er uholdbar, man må bort fra denne kvasi-amatørismen. Skøyteløperne prøvde, men forsøket var ikke vellykket. Var ikke tiden moden - eller var det feil vei å gå? Jeg holder på at staten lønner dem for god reklame og PR for landet. Dersom vi skal være med i galoppen, må vi satse med åpne kort. Hvis ikke, mener jeg at alle midlene som det offentlige yter - tippemidlene - i sin helhet går til masseidretten. Hva med 10-14 åringene som blir underkastet et beinhardt treningsprogram - kanskje fordi foreldrene er ærgjerrige på sine barns vegne. Hva med deres utdannelse - det kommer en tid da de er ferdige med toppidrett. Hvis skolen kom inn i bildet, ville man kanskje undersøke nærmere hvordan jernhard trening virker inn på kroppens funksjoner i så tidlig alder. Vi kunne prøve å kombinere utdannelse med

Fortsett side 33

Per Hanssen

Melk

Bindeleddet har gjort en undersøkelse blant elevene i de høgeste årskull for å kartlegge deres kostvaner i skoletiden. Elevene ble forelagt skjema med spørsmål om de benyttet tilbudet om melkesalg på skolen, og hvilke slikkerivaner elevene hadde og hvor stort beløp den enkelte brukte pr. uke til godter og slikkerier.

De innhentede opplysninger ble forelagt tannlegen og sammenlignet med de enkelte elevers tannstatus og sykdommer i tenner og munnhule.
For å lage en statistikk av opplysningene ble elevene sortert i 3 grupper.

1. De som drakk melk på skolen hver dag.
2. De som bare av og til drakk melk på skolen.
3. De som aldri drakk melk på skolen.

De to gruppene: alltid melk på skolen og aldri melk på skolen ble stilt mot hverandre og deres tannhelse sammenlignet. Regner en tannhelse i punkter etter ødelagte tenner og sykdommer i munn og kjeveområdet, viste det seg at, de melkedrikkende lå betydelig bedre an enn sine IKKE melkedrikkende kompiser.
Prosentmessig hadde gruppen av melkedrikkere langt bedre tannhelse enn de som aldri drakk melk **i skoletiden.**

Det er tannlege Tryggve Bie som har utredet dette spørsmålet statistisk for oss.
Arne Hals gir oss så en orientering om hvorfor melkesalget på skolen kom i gang:

Det var foreldrelaget i samarbeid med skolen som fikk i gang melkesalget på skolen. Meieribestyreren på Finnsnes holdt et foredrag. En ville at elevene skulle få et fullverdig måltid på skolen.
Til å begynne med var det store forventninger til melkesalget. Likevel gikk melkesalget nedover etter ei tid. Det ble foretatt ei rundspørring i klassene over hvem som ville kjøpe melk, og en bestilte så melk etter dette.

Det er også verdt å nevne at melkesalget har steget noe etter at butikkgåinga ble innskrenket til en dag.

4.februar ble det innført en ny ordning når det gjaldt elevenes tillatelse til å gå på butikken i skoletida.
Ordninga gikk ut på følgende:

1. Elevene kan gå på forretninger i stor-friminuttet på tirsdager uten spesiell tillatelse.

2. Dersom de utenom dette har erend til butikk eller liggende i skoletida, må de ha med melding fra foreldre eller foresatte i MELDINGSBOKA.

ALF KLODIUSEN

og Ben Benjaminsen

eller brus

Alf Klodiussen er bestyrer på Stonglandet Samvirkelag. Han er en av de utenfor skolen som blir berørt av denne nyordninga. Vi har derfor sport han om hva han mener om saken.

Alf Klodiussen mener at det er få ulemper ved at elevene handler på butikken i friminuttene. En ulempe er det at de voksne blir stilt bakerst i køen.

Personlig synes han det er riktig at elevene bare får gå ned på butikken om tirsdagene.

Han mener også at det ble handlet mer da elevene fikk gå hver dag, og den nye ordninga gir et lite tap for butikken

Ellers har han ikke noe å si på elevene ved Stonglandet skole.

TRYGGVE BIE HAR DETTE Å SI:

Gikk en nærmere inn på hver enkelt elev og vedkommendes slikkerivaner, viste det seg at dårlig tannhelse med komplikasjoner til kjeve og øvrig munnhule, hadde nøye sammenheng med forbruk av søtsaker.
Det viste seg også at de ikke melkedrikkende hadde større forbruk av søtsaker enn de som drakk melk på skolen.

Nå er ikke denne lille undersøkelsen så veldig spennende - og tannråte er ikke verdens artigste tema, men for de fleste er det heller ikke så fryktelig artig å sitte i tannlegestolen med munnen full av store høl og vente på hvinet fra boremaskinen. Så la den gi anledning til noen refleksjoner. Vi vet at de som ikke benytter sjansen til melkekjøp på skolen for en stor del pleier tørsten med Cola på Samvirkelaget - og det er en dårlig investering.
La oss ta en titt på hvorfor:
Elevene lærer at caries - tannråte - er en bakteriell sykdom med en rekke mer og mindre alvorlige følgetilstander. Primært angripes tennene, i annen rekke går sykdommen over i prosesser i munn og kjever, til tider med komplikasjoner som krever langvarig medisinsk behandling.
Vi vet at tannråte oppstår ved at munnhulebakteriene-som alltid finnes i munnen - spalter sukker fra mat (slikerier) og danner syre. Tennenes emalje er lite motstandsdyktig overfor denne syren, og vil ved stadige angrep gå i oppløsning. I sårene etter syreangrepet vil nye bakterier ta sete, og angrepet vil fortsette med ødeleggelse av tannen. Vi vet også at uten tilførsel av sukker, eller med lange opphold mellom sukkerinntakene, vil syreangrepene opphøre eller minske vesentlig.

Forsøker en dessuten å holde bakterie-belegget borte fra tennene ved et minimum av tannbårsting, har en eliminert de fleste muligheter for tannråte.
Eb bør altså børste tennene og unngå sukkerarter som bakteriene er spesielt glade i, da særlig godbiter som sjokolade, drops, brus og Cola - dessverre.
Hull i tennene er følgelig en selvforskyldt lidelse som en står til rette for i tann-, legestolen.
En bør huske på at den service ungdommen får gratis på tannlegekontoret, samfunnsmessig er svært kostbar. Å opprettholde en distriktstannlegetjeneste i Tranøy, som i det vesentligste behandler barn og ungdom, koster en masse penger. Det burde derfor være rimelig at foreldrene tok interesse i ungenes tannhelse ved å begrense tilgangen på søtsaker og ved å hjelpe de minste med å holde munnen ren.

Fortsett side 33

Bildene på disse sidene er tatt av Per Hanssen.

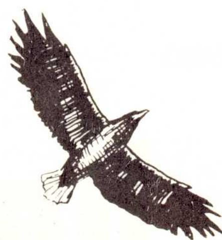
Til venstre:
Stig Olav Nybrott er den som sleper melkepakkene fra Samvirkelaget til skolen.

I midten:
På Samvirkelaget i storfriminuttet.

Til høyre:
Tannlege Tryggve Bie behandler en ung pasient.

UNG I NORD

ELIN ERIKSEN

"AFTENPOSTEN" 27.febr. -74.

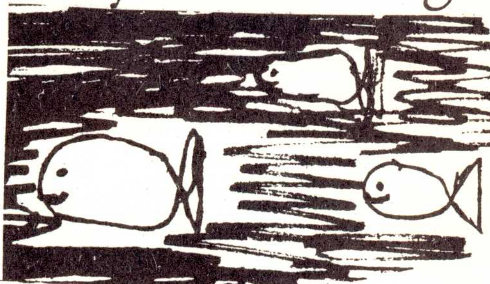
Enestående lyrikkantologi fra nord

Tegn noe ensomt, sa læreren.
Piken tegnet seg selv, men hun smilte på tegningen.
Dette er ikke noe ensomt, sa læreren.
Jo, sa hun.
Smilet er falskt.

Dette diktet er skrevet av Gunn-Evy Kristensen, som går i 8. klasse i Mehamn barne- og ungdomsskole. Gunn-Evy er en av de 156 bidragsydere til diktsamlingen «Ung i nord» — en samling på 192 dikt skrevet utelukkende av nord-norske skoleelever fra 1. til 9. klasse.

Ifølge Aftenpostens Harstad-korrespondent ble idéen til boken født i en norsktime på Stonglandseidet skole i Troms, og fredag i forrige uke kunne læreren og forfatteren Hans Kr. Eriksen presentere boken.

«Tiltaket er vel enestående i Norge, og selv om dette ikke skal være noen anmeldelse, viser det at talentene finnes,' bare de gis anledning til å komme frem i lyset.

Boken er illustrert med en rekke tegninger — denne er Wenche Olsen i 3. klasse på Husøy skole, Træna, mester for.

Boken er forøvrig blitt til på meget kort tid. I forordet heter det at det var Nordnorsk Forfatterlag som på sitt årsmøte i Bodø 1. og 2. september ifjor vedtok å utgi antologien. Det kom inn nærmere 4000 bidrag!

Faren for plagiat er selvsagt alltid tilstede ved en slik idé, og redaktørene har da også understreket at de ikke er litterært allvitende og derfor ber om overbærenhet hvis de har sluppet igjennom noe som kan komme i konflikt med åndsverkloven.

Følgende dikt, forfattet av førsteklassingen Line Vestnes, Steinland skole, Elvenesstrand, kommer nok i hvert fall ikke i konflikt med denne loven:

HØST.

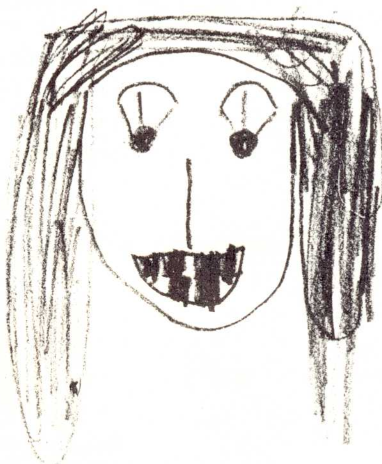
Nå er det høst og vi må ta lua på, for
ellers så kan vi få vondt i ørene våre
så vi ikke kan dra til skolen.

Antologien "UNG I NORD" har slått kjempegodt an blant folk overalt i landet. Oslo-avisa "Dagbladet" hadde ei heil sia med melding av boka. Dei andre avisene og radioen har óg gitt boka hederleg omtale.

Ideen til antologien kom i ein norsktime på Stonglandet Skole. Klassen som byrja arbeidet med ideen, er den klassen som no er 9A. Der i klassen blei det skreve ein del dikt, og det blei prata om å gje ut ei eiga bok. Men dette blei det ikkje noko av. Norsklæraren, Hans Kr. Eriksen, gav seg i mellomtida ikkje.
På årsmøte i Nord-Norsk Forfattarlag i september i fjor la han fram ideen igjen. Etter det gjekk det slag i slag, og etter ei stund satt dei med 4 000 tekstar i fanget. Av desse blei det plukka ut 192 arbeider som no er å finne i boka "UNG I NORD".

Det er ialt 10 elever ved Stonglandet Skole som har fått tekster med i boka. Av desse går ni i 9.klasse og ein i barneskolen. Så vi er godt representert.

Fortsett side 33

En førsteklassings bidrag til artikkelen «Melk eller brus»

Hva er SKILOM?

S-Kjeden introduserer i år SKILOM i Norge. Skilom er en fellesbetegnelse på kvalitets-produkter innenfor skisporten som f.eks. staver, støvler, ski, bindinger, markadresser, fjell-anorakker, boblejakker, skidresser, treningsdresser, langrennsdresser og skifutteral. Opptakten til Skilom fant sted i 1971 da Skilom-Nordic Ski Equipment A/S ble dannet. Velkjente norske produsenter av skiutstyr, bl.a. Madshus Skifabrikk A/S, sto bak foretagendet. Skiloms produkter er enhetlig utformet både med hensyn til fargevalg og design. Samarbeidet gjør at man kan drive en meget effektiv produktutvikling.

Produktspekteret spenner fra komplett utstyr for turløperen til spesialutstyr for eliteløperen. Skilom har da også vært leverandør av konkur-ranseutstyr til flere utenlandske nasjonallag. Skiloms produkter har tidligere bare vært solgt på eksport, for øvrig med meget stor suksess. Fra høsten '73 presenteres produktene på hjemmemarkedet med S-Kjeden som enedistri-butør.
Kjente norske konkurranseløpere har testet utstyret og bestemt seg for Skilom i 1973/74, blant andre Tove Engebretsen, Bjørg Moen, Berit Mørdre Lammedal, Johs. Harviken og Reidar Hjermstad.
Skilom-produktenes stadig økende popularitet i utlandet tar vi som et bevis på god kvalitet og tiltalende design.

S DOMUS

Finnsnes Samvirkelag

DE UNGE MÅ HA UTDANNING

- de unge må ha utdanning.

- det skal det penger til.

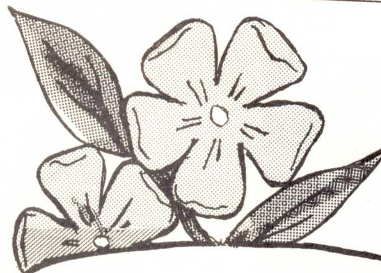
Trenger du penger trenger du også som regel en bank.

DU SOM ER UNG VELG EN SPAREBANK

Velg en bank som kan gi deg de tjenestene du trenger i dag - og de lån du kan få behov for imorgen.

En sparebank har alle de banktjenester du trenger.

Tranøy Sparebank

Velkommen til

Gunn-Tove Eilertsen

FRISERSALONG

Vesterfjell

Telef.: Vangsvik 218

En halv million utbetalt i ørne-skadeerstatning

Trondheim (NTB): 530.000 kroner er utbetalt som erstatning for ørneskader i 1972. Dette er vel 100.000 kroner mer enn året før, får NTB opplyst i direktoratet for Jakt, Viltstell og Ferskvannsfiske.

Det ble søkt om erstatning for nesten 5700 dyr, men direktoratet har utbetalt erstatning for bare 940 av dem. I de øvrige tilfeller har det ikke vært tilstrekkelig gode holdepunkter for at de tapte dyrene var tatt av ørn.

Den største forskjellen mellom antall søknader og antall erstatninger gjelder reinsdyr, der tallene er henholdsvis 3.127 og 514. Det ble søkt om erstatning for 1842 sau og lam, mens det ble utbetalt erstatning for 802 dyr. For geit og kje var antall søknader og erstatninger henholdsvis 167 og 143.

Det hardeste skadepresset gjelder reinsdyr i Finnmark, der det i alt er utbetalt over 100.000 kroner. Det meste av erst[illegible]ingene er utbetalt til folk i kyststrøkene fra Rogaland og nordover.

Erstatningsbeløpene var i 1972 opptil 700 kroner for geit, 638 kroner for sau og 518 kroner for reinsimle. Direktoratet har ennu ingen oversikt over ørneskadene i år.

Bildene er av Håkon Ryvoll og Odd Arne Stokmo.

litt om ØRN

For en stund siden ble en ørn drept her på Senja. Det var en ung-ørn, som måtte avlives forde hun hadde brukket en vinge. Ørna var antakelig født i fjor vår.

Det er disse fuglene som representerer størst fare for husdyrene rundt om kring. Fuglene er jo så unge at de ikke er blitt helt fullbefarne jegere, og det kan godt hende at de går til angrep på katter, hunder og andre små husdyr. De er jo nokså lette å fange.

Om sommeren angriper de sjelden husdyr, for da har den mye annet å fange. Hans Kr Eriksen har bare en eneste gang sett at en ørn kom til reiret med et husdyr i klørne, og han har studert ørnene systematisk i mange år. Det husdyret han så ørnen komme med var et kje som hadde vært sykt, kanskje selvdødt.

Ellers har han bare en eneste gang hørt om at havørn har tatt husdyr på Senja. Det var i fjor da ørnen rev ihjel fire kje på en holme utenfor Stonglandseidet. Eriksen mener at ørnens merkelige oppførsel kan skyldes at noen hadde røvet ørnens reir like i forveien. Ørnen var kanskje litt forvirret etter å ha mistet ungene sine. Alle dyr burde få være i fred når de har unger.

Det fins nemlig ikke skadedyr i naturen, hevder Eriksen. Alle dyr utfører bestemte oppgaver i naturen.

En stor fare som truer ørnebestanden nå er GIFT. Et ørnepar som Eriksen har observert gjennom ti år har aldri fått klekket levende unger. Derfor bør vi mennesker være forsiktige med å avlive ørn. Man må aldri komme tilbake til den tid da det var skuddpremie på ørn.

INGRID IVERSEN

Gellers evner nådde helt til Eidet.

KRISTIN OLSEN
TOVE KARLSEN

Her en dag fikk Torstein Uteng seg en overraskelse. Klokken hans hadde stått i 3 - 4 år, men plutselig hadde den begynt å gå igjen. Klokken er et blindeur, og flere ganger har han hatt den hos urmaker. Men det viste seg å være umulig å få den reparert, så klokken har blitt liggende helt til Uri Geller var i TV og gjorde merkelige ting. Torstein hadde da klokka framme, men ingenting skjedde med den.

Men nå, en god tid senere er altså klokken begynt å gå. Og Torstein tror selvfølgelig at det er Geller som har æren.

Vi vil også nevne at det er mange andre klokker som har begynt å gå etter programmet med Uri Geller. Noen hevder også å ha brukket teskjeer under nevnte program.

HUSDYRBESTANDEN 1969 -1973

	1968	1969	1970	1971	1972	1973
HESTER	34	8	10			3
MELKEKYR	653	517	534		365	316
AVLS-OKSER	6	3	0		0	0
UNGDYR OG KALVER	507	446	499		345	316
SAUER	1403	1441	1 401		1 147	1289
GEITER	721	660	778		399	288
SLAKTEGRIS	2	3	4		2	0
FJØRFE	882	1052	750		638	524

SOMMERBLOMSTENE ER PLANTET

KÅRE KRISTIANSEN, eieren av gartneriet i Vangsvik. Til daglig sitter han på jordstyrekontoret.

I de første dagene av mars begynte Kåre Kristiansen å plante sommerblomstene i sitt gartneri i Vangsvik. Allerede i høst tok han inn mold, slik at den skulle være ferdig når han skulle så.

Vangsvik Gartneri driver også med jordbær. Av jordbærplantene blir det tatt stiklinger som må plantes for seg selv.
Kåre Kristiansen regner med at alle sommerplantene vil være i jorda i slutten av mars.

Grønnsaker er noe man også kan finne i gartneriet. Disse vil bli sådd ved utgangen av april.

I år vil det være mulig å få kjøpt noen nye typer av sommerblomster. Videre satser man på et bredere salg av prydbusker og trær, bl.a. rosentrær, som i år vil bli solgt med farver. Det vil si med knokk eller blomst.

Prisene er på det samme lave nivå som i fjor, forteller Kristiansen. Sommerblomster får man fra 50 øre og oppover. Prydbuskene vil bli litt dyrere enn i fjor på grunn av høyere innkjøpspris.

Prislister og kataloger er like om hjørnet, og vi håper at mange vil finne veien til gartneriet for å kjøpe blomster og prydvekster til hagen sin.

Solfrid Hanssen

ELIN ERIKSEN og ANNE SVENDSEN

Svarta Bjørn

Svarta Bjørn var kokke for arbeiderne på jernbaben. Hun var ei høy, kraftig og pen dame. Og som navnet tilsier - mørk. Hun hadde også lett for å bli kjent med folk og var hyggelig og blid.

Nå kåres det hvert år en Svarta Bjørn. Selve finalen går i Narvik, der lokale Svarta Bjørn kandidater fra hele Nordkalotten delter.

I den lokale finalen i Tromsø, var en av kandidatene fra Sør-Tranøy. Det var Karin Brox fra Jøvika som var elev på Stonglandet Skole forrige skoleår. Nå er hun elev ved husmorskolen i Tromsø.

Vi har hatt kontakt med henne, både gjennom telefon og pr. brev for å høre hvordan det hadde gått.
Hun gikk ikke helt til topps, men morro var det, kunne hun fortelle. Det "store oppgjøret" foregikk på SAS Royal i Tromsø 4. mars. Der ble de spurt om en hel masse: Navn, fødselsdato, hva de gjorde i fritida og hva de drev på med til vanlig. De måtte selv gå rundt og presentere seg for gjestene. Klokka kvart på tolv ble de tatt fram på golvet, der de måtte steike pannekoker. De måtte snu pannekaka ved å kaste den opp i lufta og så fange den med stekepanna igjen. Etterpå måtte de servere dem til dommerne.

Det var tilsammen fem dommere. Blant dem var fjorårets Svarta Bjørn og Arthur Arntzen.

Kvelden ble en opplevelse. Skulle ikke ha noe imot en slik aften en gang til, betror Karin oss. Når finalen går i Narvik, blir hun sikkert å finne der.

Knut Jarl Uteng

Hva leses i Bindeleddet?

For å få en oversikt over hvem som leser og hva som leses i "Bindeleddet", har vi gjort en undersøkelse. Over 40 personer har svart på spørsmålene. Det er litt i underkant av det vi burde ha fått inn. Vi har likevel tro på at vi har fått et riktig bilde av hva leserne i sør-kommunen ønsker at vi skal skrive om. Det kan også nevnes at vi sendte en delskjemaer til Vangsvik, men vi har ikke fått svar på dem.

De mest leste artikler.

Som nevnt har vi fått inn 40 svar. De artiklene som er mest lest er:

1. Farvel med m/k"Ariel". 38.
1. Torstein 38.
3. Statistikker fra Tranøy kommune 36.
4. Desentralisering (Rødsand) 35.
5. Vi vil også bestemme (4. klasse) 34.
5. Pirater på Yttersida 34.
7. Lyder Nilssen reflekterer over året som er gått. 33.
7. Kjøkkenkroken 33.
7. Geitepesten i Gjøvika 33.
10. Valgres. i Tranøy 32.

Det leses mest artikler av lokal art, f. eks. Torstein, "Ariel", Desentralisering og Geitepesten i Gjøvika. Det ser altså ut til at folk vil vite mer om personer og begivenheter i distriktet.

Det er også interesse som tar opp lokalpolitisk stoff, f. eks. Statistikker, Desentralisering, Pirater på Yttersida.

Har folk flest lest lokalt stoff, så synes de å være tilsvarende uineressert i artikler som tar opp utenrikspolitiske emner, f. eks. Islands 50 milsgrense og Midt-Østen.

Selv om forplantningslære i skolen har vært mye diskutert, var det underlig nok en av de minst leste artikler. Bare 18 personer hadde lest den. Har folk uttalt seg uten å ha lest det vi har skrevet?

Faste spalter som Kjøkkenkroken og Kino i Skrolsvik ser også ut til å være så populære at det er all grunn til å fortsette med dem også i framtida.

Vi har også prøvd å finne ut om de forskjellige aldersgruppene leser det samme.

I aldersgruppa - 15 år var det 14 besvarelser, og av dem var det 14 som hadde lest om Ariel
13 " Vi vil også bestemme.
12 som hadde lest om Torstein.
12 som hadde lest statistikker.

Alle har altså lest om "Ariel". Videre ser det ut til at man er opptatt av egne problemer. 13 har lest Vi vil også bestemme. Den politiske interessen synes ikke å være særlig stor, da bare 8 har lest Valgresultater fra Tranøy. Direkte sensasjonelt er det også at bare 2 har lest om Forplantningslære, hva nå det kan komme av.

16 - 30 år.

Denne gruppa leser stort sett alt i bladet. Interessant er det at av de 10 mest leste artiklene er kjøkkenkroken minst lest. Dette hovedsaklig på grunn av manglende interesse blant menn. Matlaging ser altså ut til å være ei kvinnesak.

31 - 50 år.

Her hadde vi bare 10 besvarelser. Alle har lest om Torstein og statistikkek fra Tranøy. I denne aldersgruppa har samtlige også lest"Mitt første juletre" av Jens Sig. Jakobsen og artikkelen om Stangnes skole. Det er tydelig at gjensynet med gammellæreren og gammelskolen har vært populær lesning hos disse i motsetning til hos de unge. De utenrikspolitiske artiklene er det liten eller ingen interesse for, og heller ikke ser det ut til å være synderlig interesse for . å få vite hva som går på kino i Skrolsvik.

51 år og over.

Det ser ut til at det ikke er noen som leser avisa så grundig som denne aldersgruppa. Bladet vårt leses stort sett fra perm til perm. De er utvilsomt våre fremste støttespillere, noe ikke Skrolsvik kino kan si.

Reklame.

Vi hadde et spørsmål om folk syntes vi hadde for mye reklame, og om de leste den. Svarene er entydige. Ingen syntes vi hadde for mye, og samtlige leste den. Dette bør våre annonsører merke seg.

Forslag til stoff.

Har du forslag til ting vi bør ta opp? ble det også spurt. Det kom inn en del svar, men altfor få i forhold til hva vi hadde håpet på.

Det var en som mente at vi skulle ta opp Mønsterplanen og annen nyttig informasjon om skolen. Det var en som mente at vi burde ta opp litt bygdenytt (sladder), og skrive litt om bygdekjendiser.

En mente også at bildene i avisa ikke var gode nok.

Fortsett side 7

AGATHA

Dette er den populære gruppa AGATHA fra Vangsvik. Den ble starta høsten -72, og besto da av fire medlemmer:Terje, Jan Fredrik, Geir og Johnny. Geir, batteristen, trakk seg i -73. Siden har gruppa økt med to medlemmer. AGATHA består nå av (fra venstre) Johnny Olsen, bass, Hans Petter Aasen, altsax og sang, Terje Hanssen, slagverk og sang, Svein Hanssen, tverrfløyte, tenorsax og sang, Jan Fredrik Jenssen, gitar og sang. Gruppa vil få et nytt medlem med det første.

Vangsvik I.L...

Fortsatt fra side 13

400 m. Dette er nok en kar vi får høre mer fra.

Knut Eiolf Hestvik må vi heller ikke glemme. Han har etterhvert tatt nokså mange premier i høyde og lengde under forskjellige kretsstevner rundt om i Troms. Knut Eiolf er sterkest i lengde hvor han av og til lander over 3-meterstreken.

Innen orienteringssporten har laget vært aktivt.

I 1973 ble det arrangert to større løp i Vangsvik, nemlig Senjamesterskapet og Kretsrenn for Troms. Laget viste seg under disse arrangementene å kunne presentere et team av ypperlige funksjonærer.
Det bør heller ikke glemmes at Heidi Sørensen, Vangsvik både ble kretsmester i 12-årsklassen og vant rankingen i sin klasse. Under Midnattsolsgaloppens fem løp tok hun to 2. plasser, en 3.plass, en 4. og en 6.plass i selskap med løpere fra Finnland og Sverige.

Laget avviklet flere treningsløp i orientering 1973, men det var skuffende lav deltakelse fra de voksne.

Denne sesongen har laget tatt i bruk sin lysløype, og den har vært flittig benyttet. Hver torsdag har det vært arrangert treningsrenn med opp til 45 deltagere.

Lagets baneanlegg er ikke gjort ferdig fra kommunens side. Her om er det nå tvist hvor kommunen ikke viser initiativ til å fullføre det prosjekt de selv har begynt på.
Like ved skolen ligger et fint bakkeemne. Laget mener å montere lys i bakken og gjøre den klar til neste sesong. Det blir en guttebakke med kritisk punkt 30 m.
Vangsvik Idrettslag har nettop avviklet Senjamesterskap på ski. Til sommeren vil Kretsmesterskap i orientering gå av stabelen i august/september.

Negative sider...

Fortsatt fra side 21

trening, slik at presset fra skolen faller bort. idretten og utdannelsen går inn i en helhet - f.eks. idrettsskoler som i Sovjet - Øst-Tyskland. Man må regne med at mange toppidrettsutøvere er interessert i å arbeide med idrett på et bredere plan - masseidrett. De kan brukes til å bedre folkehelsen.

En hver av oss kan lære litt gjennom å drive idrett - f.eks. holde sin egen kropp i god trim - og lære å tape og vinne gjennom konkurranse med seg selv og andre.

Per Sandengen

Ung i nord...

Fortsatt fra side 24

Boka fortel mykje om tankane og kjenslene til ungdom, og er derfor blitt populær blant dei. Den har og gjeve høve for unge talentar til å vere med på å skape noko av verdi. Talentar som ein aldri høyrer noko frå elles.

ELIN ERIKSEN

Melk eller brus

Fortsatt fra side 23

- Og om dette ikke gjør særlig inntrykk, tenk da på at hullete tenner som stadig overrisles med brus og søtsaker utvikler en ekkel lukt som virker guffen på de fleste.,
Så, ten-åring, om du ellers gir fanken i tenner og tannråte, det er ikke sikkert kjæresten er like begeistret for din dårlige ånde....

Vangsvik 11/3 -74
Tryggve Bie

Kristin Olsen

KJØKKEN

Ester Benjaminsen

Ester Benjaminsen ble født 16. april 1906 i Skrolsvik, nærmere bestemt i Senjahesten. Hun bor fremdeles i Skrolsvik, men nå er hun gift med Iver Benjaminsen og har 5 voksne barn. Ester er hjemmehjelp og husmor, og i fritiden sysler hun med håndarbeid, samt at hun står i mange foreninger.

MØRLEFSE (KRINALEFSE)

1½ dl saup
2½ dl fløte
½ kg margarin
1/4 kg smult
3 pk kardemomme
1 pk kanel
1 pk nellik
2 ss hjortesalt

GNIKK
8 egg
½ l fløte eller boksmelk
½ kg potetmel
1 ss hjortesalt
1 ss sukker
resten hvetemel

STORLEFSE
1 l surmelk
½ kg margarin
3 ss sirup
1 ss hjortesalt

GNIKK
2 l melk
2 ss hjortesalt
1 kopp sukker
½ kg potetmel
hvetemel

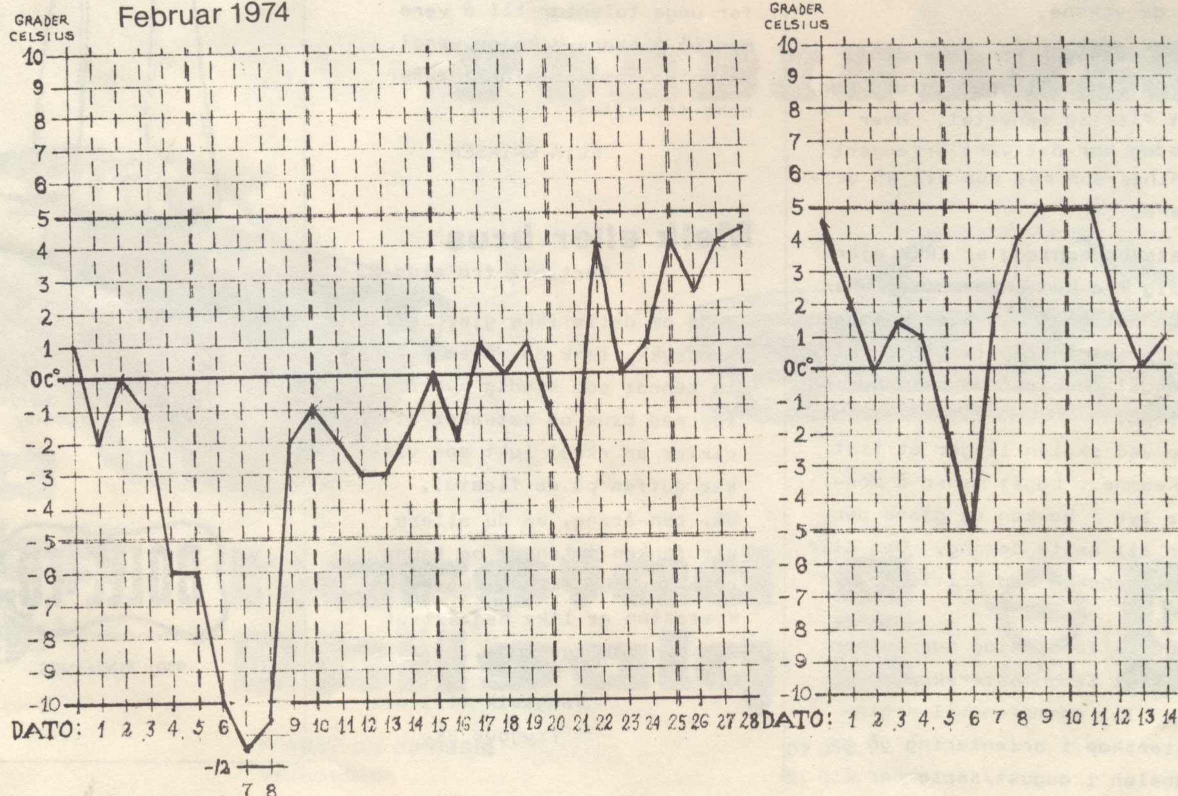
AKKAR DELIKAT

Det kan høres ekkelt ut å spise akkar (blekkfisk), men forsøk bare, den kommer til å smake.

Her er en oppskrift:

Ca. 1 kg akkar, ikke for stor, sløyes og vaskes godt. Husk på å ta bort den brune himen.
6-7 skoldete tomater
1½ dl olivenolje

TEMPERATUREN I TRANØY
målt på Stonglandseidet

Hanne Kari Edvardsen

KROKEN

1 ts. knust basilikum
1 liten bit rødpepper
5-6 hvitløkskløfter
½ stor sitron
1 ts salt
4-5 knuste svartpepperkorn

Tillagning:
Tomater, olje, hvitløk basilikum, sitron og den røde pepperen kokes over svak varme og under stadig omrøring ca. 30 min. Den røde pepperen tas opp etter 5-6 min. Ellers kan peppersmaken bli for dominerende. Mens tomatsausen koker, skjæres den hvite fisken i centimetertjukke skiver eller ringer og legges i tomatsausen og kokes i 20 min. Serveres med valmubestrødde hvite brød, helst varme.

VELBEKOMME!

Det finnes mange delikatesser ved våre holmer og skjær, for eksempel skjell. De vanligste her er O-skjell og blåskjell, mest O-skjell.

PANNEKAKSRULLER MED O-SKJELLSTUING. Vanlig tynne pannekaker.

SKJELLSTUING
Ca. 20-30 skjell som tørrdampes og renses. Ta vare på kraften.
2 ss margarin
2 ss melk
1½ dl skjellsaft
litt melk eller fløte
2-3 ss finhakket sylteagurk

Lag lys saus av smør, mel og kraft. Ha i hakket skjellmat og sylteagurk. Smak til med salt, pepper og lite sukker.

Legg passende med stuing i pannekakene og rull dem sammen.

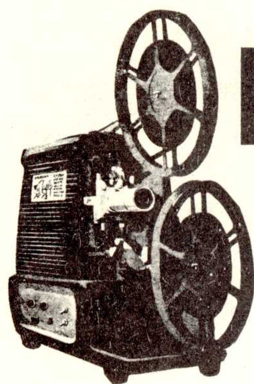
Oddmund Clausen

Oddmund Cluusen er født 16. mai 1919 i Skrolsvik. Han har lenge bodd i Sverige, nærmere bestemt Södertelje. Men nå er han altså bosatt i Skrolsvik. Clausen er gift og har 3 voksne sønner. Han er altmuligmann. Som hobby har han matlaging. Han er dessuten aktiv i flere foreninger.

Server som for- eller efterrett.

VELBEKOMME!

Børst skjellene godt før koking.

kino I SKROLSVIK FORT.

Elvira Madigan

Pia Degermark i «ELVIRA MADIGAN»

Gullpalmevinneren fra Cannes
PIA DEGERMARK
i BO WIDERBERGS farvefilm
Elvira Madigan
THOMMY BERGGREN
FOTORAMA

DATO: 2 - 4

Sensur: Grønn.
Lengde: 2 462 m.
Spilletid: 90 min.

Det romantiske skinn som står om kjærlighetstragedien mellom den svenske grev Sixten Sparre og den danske linedanserinnen Elvira Madigan, synes aldri å blekne i vårt naboland Sverige, hvor man ennu den dag i dag -- 78 år efter — synger den tragiske ballade om Elvira Madigan. Allerede en gang tidligere er det i Sverige laget en film om denne romanse bygget på og med bruk av skillingstrykket (trykte viser og ballader som ble solgt for en skilling) «Sorgeliga saker hända än i våra dar minsann . . .» som ble skrevet av redaktør Saxon. Dengang spiltes hovedrollene av Åke Ohberg og Eva Henning.

«Elvira Madigan» forteller om desertøren, løytnant grev Sixten Sparre og hans elskerinne, den danske linedanserinnen Elvira Madigan som er rømt fra sitt sirkus, og deres korte lykkelige tid sammen sommeren 1889 i Danmark. Vi får se kjærligheten frittstillet.

«Elvira Madigan» i den nye svenske farvefilm-versjonen byr på vår gamle kjenning Thommy Berggren i rollen som greven. Den unge piken spilles av en nykommer, Pia Degermark, en gymnasiast fra Stockholm som her fikk sin store sjanse av Bo Widerberg. Hennes debut ble så vellykket at hun fikk en av verdens største utmerkelser: Gullpalmen for beste kvinnelige hovedrolle på Cannes-festivalen.

DATO: 4 - 4

JENTESPRANGET

EN AV DE BEDRE NORSKE FILMER.

HOVEDROLLEINNEHAVEREN INGRID VARDUN BLE BELØNNET FOR SIN TOLKNING AV ROLLEN VED EN FILMFESTIVAL I MOSKVA

Sensur: GUL

NORSK FILM A/S presenterer:

MARIA MARUSJKA

FARGER

En film av ODDVAR BULL TUHUS

PETER LINDGREN · ANNE GULLESTAD
PÅL LØKKEBERG · BENTE CAPPELEN

DATO: 9 - 4

Fyrvokter Ewert Mangård, tidligere sjømann og «chief on board» har slått seg ned på en øy i havgapet og vokter Sørlandskysten. Han bor på fyrvokterøya sammen med sine to kvinner, konen Maria og datteren Marit.

Hele tiden bærer han med seg minnet om yngre dager til sjøs og om Maria Marusjka, havnekneipens dronning — rundhåndet med sine gunstbevisninger, men også symbolet på kvinnelig varme og forståelse.

Minnet om henne overvintrer i hans sinn ute på den isolerte øya, mens hans kone Maria langsomt mister sin ungdoms første skjønnhet. Og Marit, 18 år, har forlengst begynt å ferdes på fastlandet på grunn av sin skolegang.

Men Mangård funderer; hva skjer med en tenåringsjente når skoledagene ganske snart er over? Hva vil det bli til med to halvgamle mennesker alene igjen ute i isolasjonen hvis Marit forsvinner?

Etter et plutselig innfall leier han ut en hytte på øya til den 38 år gamle forfatteren Knut Strøm. Strøm har leid hytta for å få fred, men freden blir det så som så med. Han oppdager etter hvert at han på avstand blir holdt under oppsikt av de tre andre på øya, med kikkert fra fyret, fra busker og kratt, og gjennom hull i veggen på utedoen. Forfatteren føler seg etter hvert som en inntrenger i dette lille samfunnet.

Datteren på sin side, finner i forfatteren et mål for sin livslengsel og sine erotiske drømmer. Moren begynner å føle kvinnen i seg livne til, og fyrvokteren tyr til ølet når han begynner å få problemer med herredømmet og hustukten.

Dermed får vi oppleve en sommer hvor fire voksne, kjønnsbevisste mennesker sirkler rundt hverandre og vokter på hverandre, hvor gamle forestillinger de har om seg selv og andre blir brutt i stykker. Hvor forandringer skjer mellom personene, ubønnhørlig og uten makt for noen av dem til å stoppe den utviklingen som blir satt i gang. Og Manngårds drøm om Maria Marusjka, ja den blir utsatt for en alvorlig frontkollisjon. Manngård er en urtypisk representant for mannssamfunnet. Han har isolert seg med sine kvinner ute i havgapet, hvor han har bygd opp en tilværelse som utelukkende tar sikte på å tilfredsstille hans egne behov. Hans herskertrang og mistenksomhet ligger på grensen til det sykelige — og likevel er han ikke så forskjellig fra andre menn vi kjenner.

Strøms nærvær bringer de skjulte konflikter mellom Manngård og hans kvinner opp til overflaten og avdekker dem. Gjennom små utladninger blir menneskene på holmen avkledd sine forsvarsmekanismer, og skjulte nervesentre blir lagt åpne. Det tilsynelatende fastlåste familiemønsteret blir revet opp gjennom åpne konfrontasjoner, og for første gang danner Manngårds to kvinner felles front mot sin hersker.

Lengde	2 499 meter
Spilletid	91 minutter
Sensur	Gul
	Farger/Widescreen

Det syvende segl

DATO: 11 - 4

INGMAR BERGMANS
Det syvende segl
GUNNAR BJÖRNSTRAND
BENGT EKEROT · NILS POPPE
MAX VON SYDOW · BIBI ANDERSSON
INGA GILL · MAUD HANSSON
INGA LANGRÉ

Det er i Svartedauens tunge dager. Ridderen og vepneren hans, Jørn, er på veien hjem fra korstog, og et dagsritt fra hjemmet møter ridderen Døden og spiller sjakk med ham om en kort livsfrist. En omreisende gjøglertrupp har slått seg ned i skogbrynet, og opptrer ved vertshuset, synger og danser.

I kirken treffer Jøns en maler som maler bilder om Gud, djevelen og pesten. I skriftestolen står Døden gjemt og lytter til ridderens angstfylte spørsmål. I gapestokken utenfor kirken sitter en ung pike. Hun skal brennes på bålet som heks neste morgen. På landeveien kommer et syngende og larmende opptog av botferdige, en dyster munk holder en dommedagspreken for den oppskremte skaren.

Smeden Plog kommer farende til vertshuset, hans kone Lisa har rømt med gjøgleren Skat. Jøns rår ham til å spørre etter dem i vertshuset. Der sitter også Jof og drikker øl, han prater med Plog og er enig med ham i at hvis konen har rømt med en skuespiller er det all mulig grunn til å slå denne ihjel. Jof skynder seg hjem til Mia. Han får se ridderen sitte og spille sjakk med Døden og blir skremt. Mia ser ikke andre enn ridderen, og denne kommer hen til dem. Mia byr ham på markjordbær som hun nettopp har plukket. For å redde gjøglerfamiliens liv beslutter ridderen seg til å ofre sitt eget.

Sensur: Gul — Lengde: 2652 m — Spilletid: 96 min.

Heng på, Jerry

Jerry LEWIS
i "HENG PÅ, JERRY".

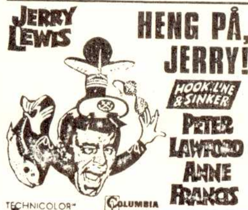
DATO:
16/- 4

Amerikansk

Lengde: 2521 meter

Widescreen

Sensur: GRØNN

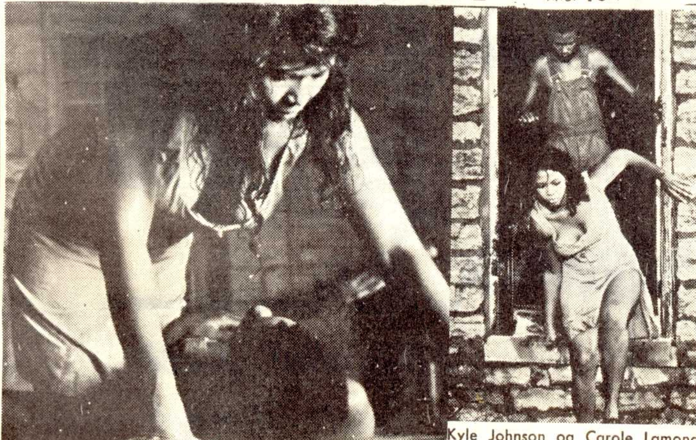
Hva ville De gjøre hvis Deres beste venn som er lege en dag forteller Dem at De lider av hjertefeil og bare har en måned igjen å leve? Peter Ingersoll (Jerry Lewis) er en forsikringsagent med søt kone og to ditto barn. Han blir naturligvis nokså oppgitt over denne triste nyhet, men hans kone vet råd. Peters store interesse her i livet er fisking, og hans kone overtaler ham nå til å ta med fiskestangen og reise verden rundt til de mest populære fiskestedene og nyte livet — alene. Penger er ikke noe problem. Som mange andre i Amerika innehar Peter en rekke kredittkort, Diner's Club etc., og ingen kan vel senere arrestere en død mann for ikke å ha oppgjort sine forpliktelser? Hun kan selvsagt ikke trekkes til ansvar for sin manns forbrytelser.

Og Peter Ingersoll drar avgårde og har det herlig en lang stund, helt til han ved et tilfelle oppdager at han slett ikke har noen hjertefeil og er frisk som en fisk.

Peters legevenn innrømmer at diagnosen var feil. Nå er gode råd dyre, og dr. Carter (Peter Lawford) råder ham til å «dø» allikevel — og skifte identitet. Hvis han så ikke viser seg på noen år, skulle problemet være løst. Han skal selvsagt skrive ut dødsattesten. Men Peter oppdager at det hele er en skummel plan som Carter og hans kone har satt i spill for å få ham av veien. Han er imidlertid ikke tapt bak en vogn, og planlegger et pek for å stille de to i gapestokken . . .

Et år av mitt liv

DATO: 18 - 4

Kyle Johnson og Carole Lamond i ET ÅR AV MITT LIV

En forrykende syklon tvinger tenåringen Newt Winger (Kyle Johnson) til å søke ly i et uthus sammen med en av distriktets lettlivede unge damer, og mens hvirvelstormen setter alt på ende opplever han selv erotikken for første gang.

Newt lærer døden å kjenne da den lokale sheriff (Dana Elcar) skyter en flyktende farvet gambler, og han lærer frykten å kjenne da guttegjengen blir tvunget til å dykke i elven for å finne liket. Kjærligheten møter han da den jevnaldrende Arcella Jefferson (Mira Waters) kommer til byen, og skuffelsen da hun reiser fra byen etter å ha blitt tortørt av en ung playboy. Sorgen møter Newt da moren dør, men denne begivenheten er det også som får ham til å beslutte seg til å bryte opp fra et miljø der han ikke har noen utviklingsmuligheter.

Filmens lengde:
2929 m
Spilletid:
1t. 47min
Sensur: GUL

Storbyhavnen

DATO:
23 - 4

STORBYHAVNEN var den første film som berettet den fulle og dramatiske sannhet om forholdene ved New Yorks havn mens forbryterne hadde herredømme over den. Det rådet et skrekk-regime, gangsterne krevde avgift for hver eneste kilo last som ble flyttet på og arbeiderne ble utbyttet på den mest hensynsløse måte. Filmen legger ikke så stor vekt på den ytre handling, men søker å skildre hvorledes denne uutholdelige tilstand virker på de enkelte individer. Søkelyset er rettet mot en ung mann, en ung pike, deres familier, en prest, venner og fiender. Den unge mannen har hverken ambisjon nok til å stige innen «Systemet», eller lyst til å gjøre opprør mot det. Det er ham ikke engang bevisst at det er noe galt ved det før han treffer den unge piken og blir forelsket. Piken er også fra havnedistriktet, men har vært forskånet fra dets uhumskheter inntil hennes bror blir knust av Systemet. Det er gjennom piken og presten at den unge mannen oppdager sitt eget menneskeverd og mannsmot.

STORBYHAVNEN ble da den kom av en enstemmig presse utropt til et betydelig filmverk. Filmen fikk ikke mindre enn 8 «Oscar»-priser og ble en stor publikumssuksess også i Norge. Den sendes nå ut på nytt til glede for dem som har ønsket å se den igjen, og den generasjon som i mellomtiden er vokst opp har nå anledning til å stifte bekjentskap med en av 50-årenes betydeligste filmer.

Amerikansk Widescreen Lengde: 2958 meter Sensur: GUL

Nattverds-gjestene

DATO:
25 - 4

Diskusjonens og indignasjonens bølger har slått høyt om Ingmar Bergmans nye film i hjemlandet. Vi vil sikkert komme til å oppleve skjoldgny også i norske avisspalter omkring dette redelige og renslige stykke filmkunst, som retter søkelyset mot et sentralt, men tidløst problem: Den profesjonelle sjelesørgers dilemma når han med sviktende kristentro skal yte hjelp og trøst til dem som rammes av angst og sjelenød.

Det som har vakt forferdelse og indignasjon er Bergmans nøkterne objektivitet. Han har ikke funnet noen logisk, kunstnerisk løsning på konflikten og lar filmen ende så å si i en blindgate som ingen steder fører hen. Men hver eneste liten scene i dette merkelige, menneskelige dokument angår oss.

Det er kvinnene som representerer styrken og urkreftene i denne konflikten, med sin sterke forankring i de naturgitte realiteters verden. Mennene har tendens til å hengi seg til generelle betraktninger og farlige grublerier som undergraver deres tro.

Bergmans religionsfilosofiske funderinger får stå for sitt verd, men han har atter en gang dokumentert sin fabelaktige evne til å inspirere sine aktører til toppytelser. Det forekommer meg at Bergman som filmforfatter har best grep på kvinnerollene. I alle tilfelle har han skapt interessante oppgaver for filmens kvinnelige aktører, som også tolker sie roller så de sitter. Særlig vellykket er Ingrid Thulins innsats i rollen som halvgammel, nærsynt lærerinne, selvutslettende i sin kjærlighet til presten Tomas, en vantro Tomas som spilles av Gunnar Björnstrand. Filmens svake punkt er for øvrig denne presterollen som det ikke har lykkes forfatteren å gi fornødne dimensjoner. Dermed får heller ikke konflikten den tilsiktede universelle effekt, hvilket en nesten er glad for! Filmens problemstilling vil nok likevel virke smertelig og opprivende på mennesker som plages av angst og anfektelser.

Men de som kan nyte filmen som kunstverk vil gå glade og beriket fra denne forestillingen, som er dypt gripende i sitt utsøkte enkle, men gjennom artistisk formspråk.

K. W. N. Arbeiderbladet.

Sensur: Gul – Lengde: 2204 m – Spilletid: 80 min.

DET LØNNER SEG Å KONTROLLERE DATOEN FØR DU DRAR PÅ KINO: DET HENDER OFTE AT KINOENE BLIR UTSATT e.l.